

Motioner

Förbunds möte 2009
GÖTEBORG, 8-10 OKTOBER

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

MEDLEMSKAP	3
1. DHR:s medlemsavgift.....	3
2. Medlemsavgiften.....	4
3. Indexreglerad medlemsavgift eller ”favorit i repris”.....	5
4. Enhetlig medlemsavgift.....	7
5. Medlemsavgifter.....	8
6. Tidpunkt för inbetalning av medlemsavgift.....	10
7. DHR:s lägenhet på Åsögatan.....	10
FÖRBUNDETS ORGANISATION OCH EKONOMI	12
8. Medlemskap i DHR Motorklubb.....	12
9. Öppna DHR:s motorklubbar!.....	12
10. Bilda sektioner utifrån olika handikapp.....	13
11. Inrättande av allmän avdelning.....	14
12. Bilda avdelningar utan kommunanknytning.....	16
13. Stadge- och organisationskommitten skall även i fortsättningen väljas på förbundsmötet.....	17
14. Anpassad organisation.....	18
15. Ett tydligare DHR!.....	19
16. Samarbete med Förbundet Unga Rörelsehindrade.....	20
17. Besparingar inom DHR:s verksamhet.....	21
18. Glesbygdsbidrag.....	24
STADGAR	26
19. Avskaffa stadgebindningen av representantskapsmöten.....	26
UTBILDNING, INFORMATION OCH OPINIONSBILDNING	27
20. Uppdatering av förbundets utbildningar.....	27
21. Hur tar man tillvara DHRs samlade kompetens i fortsättningen?.....	28
22. Återkoppling av motioner.....	29
23. Adoption.....	30
24. Livsmedelsförpackningar.....	31
25. Fastställ en tillgänglighetspolicy/strategi.....	32
26. Mot aktiv dödshjälp i EU.....	33
INTERNATIONELLT ARBETE	36
27. Stärk DHR:s internationella solidaritetsarbete!.....	36
SOCIAL SERVICE OCH HJÄLPMEDEL	39
28. Intyg.....	39
29. Intyg.....	39
30. Hur blir det när Staten skall spara på Personliga Assistenterna?.....	40
31. Regeländring för assistansersättning vid sjukhusvård.....	42
32. Hjälpmedel efter kl 16.00 vardagar???	43
33. Sexhjälpmedel.....	44
REHABILITERING, HÄLSO- OCH SJUKVÅRD	46
34. Rehabilitering.....	46
35. Tidsbegränsning av lösningen till Parkinsons sjukdom.....	47

FÄRDMEDEL	48
36. Månadskort.....	48
37. Studieresor med färdtjänst.....	48
38. Färdtjänst.....	48
39. Riksfärdtjänst/ Färdtjänst i annan kommun, problem med reserekvisitioner.....	48
40. Sjukresor.....	51
41. Riksfärdtjänst.....	52
42. Hyra av bil.....	53
43. Bidrag till anpassning av bilar för funktionshindrade.....	54
44. Motion om bilstöd.....	54
ARBETSMARKNAD OCH ENSKILD EKONOMI	56
45. Arbetsmarknaden för funktionshindrade.....	56
46. Lagstadgad löneutveckling.....	56
47. Fortsatt sjukersättning.....	57
48. Inkomsttaket i sjukförsäkringen.....	58
49. Höjning av sjukersättningen.....	58
50. Höjning av handikappersättningen.....	59
51. Enhetlig handikappersättning.....	60
52. Skatt på pension och sjukersättning.....	61
53. Höjning av antagandeinkomsten.....	62
54. Fastighetsskatt på uppskovsbelopp.....	63
TILLGÄNGLIGHET/ BOSTADS- OCH SAMHÄLLSPLANERING	64
55. Postlådor.....	64
56. Bankomater.....	64
57. Restauranger.....	64
FÖR SENT INKOMNA MOTIONER	66
58. Oförändrad medlemsavgift.....	66

MEDLEMSKAP

Motion nr 1

DHR:s medlemsavgift

Ett av dhrs stora problem, är att antalet medlemmar minskar stadigt, den största anledningen förutom att medlemmarna är äldre och avlider, är enligt min uppfattning den höga medlemsavgiften på 300 kr år 2010 enligt beslut, för att hejda utvecklingen och att överhuvudtaget kunna vända den och få flera medlemmar, är att radikalt sänka medlemsavgiften, jag tror att vi kan få flera medlemmar och att den ekonomiska förlusten kan bli hanterbar, om vi dessutom genomför vissa besparingar inom organisationen. Mitt förslag till förbundsmötet är

ATT Medlemsavgiften sänks till 200 kr enskild medlem och 100 kr familjemedlem år 2011.

Med vänlig hälsning
Nossebro 2009-04-06
Bo Andersson

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 1

Förbundsstyrelsen är mycket väl medveten om att avgiften om 300 kr per år från och med 2010 kan anses hög. Avgiften fastställdes efter intensiv debatt vid extra förbundsmötet 2007. Redan då hade förbundsstyrelsen gjort allt som stod i dess makt för att hålla kostnaderna för verksamheten nere. Det ursprungliga förslaget till ny avgift var ändå högre än 300 kr som blev beslutat.

Från förbundsstyrelsens och förbundskansliets sida pågår ett intensivt arbete att förnya DHR. De främsta exemplen är utbildning för valberedare, ideologisk kurs, ledarskapsutbildning, anställande av organisationsutvecklare, kampanj Öppna Sverige och belöning till avdelning som är bäst i medlemsrekrytering. Målsättningen är att inom tilldelade resurser skapa ett DHR som är attraktivt och därmed värt medlemsavgiften 300 kr samt att genom gemensamma insatser öka antalet medlemmar.

Förbundsmötet får en redovisning över verksamhet och ekonomi de gångna åren samt ska diskutera motsvarande för de kommande fyra åren. I den ekonomiska planeringen ingår att diskutera den framtida medlemsavgiften. Vi ska värna om vår organisation så att den är värd pengarna hellre än att sätta besparingar i första hand. Förbundsstyrelsen lägger i annat sammanhang förslag till medlemsavgifter 2011-2014 och där kan synas som att förbundsstyrelsen driver på att höja avgiften och det är riktigt i det avseendet att vi vill värna om en stark organisation.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet

att avslå motionen.

Motion nr 2

Medlemsavgiften

En av de återkommande frågorna som vi får är varför medlemsavgiften är så hög, varför får inte avdelningarna del av medlemsavgiften?

I ett distrikt som Värmland som har en medlemskader med hög medelålder så är det viktigt kunna rekrytera nya medlemmar om vi på sikt skall finnas kvar som ett distrikt inom DHR. Därför så måste medlemsavgiften vara anpassad därefter. Hög medelålder innebär ofta också en låg pension vilket gör det extra kännbart med en avgift som uppfattas som allt för kostsam. Många medlemmar och presumtiva medlemmar har flera olika sjukdomar som gör att de är medlemmar i flera organisationer för att bevaka sina intressen. Detta gör också att flera anser att de måste välja bort någon organisation för att klara ekonomin och det är inte säkert att de väljer att stanna i DHR.

Med stöd av ovanstående föreslår vi

att kongressen beslutar att utreda medlemsavgiften

att som ett alternativ se över om SHT kan separeras från medlemsavgiften

att utredningen skall ha som syfte att minska medlemsavgiften

att ta bort en del förmåner om det kan ge en billigare medlemsavgift

att avdelningarna skall få del av medlemsavgiften för att skapa ett incitament för medlemsrekryteringen.

Med vänlig hälsning

DHR Värmland/

Sven-Gustaf Nilsson/ ordf.

Denna motion är antagen av styrelsen för DHR Värmland den 17 april 2007.

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 2

Medlemsavgiften är noga utredd inför förbundsmötet 2007 och ytterligare redovisningar föreligger vid årets förbundsmöte.

SHT som papperstidning är i många avseenden förbundets ansikte utåt (se för övrigt yttrande över motion nr 17) och värdefull för information till medlemmarna. Nettokostnaden bör bäras solidariskt av alla medlemmar.

Medlemsavgiften har höjts under senare år. Främsta anledningarna är allmänt minskat statsbidrag och minskat statsbidrag till följd av minskat medlemsantal. Färre medlemmar innebär också i sin tur minskade intäkter i form av medlemsavgifter. Ett intensivt arbete pågår inför förbundsmötet att genomlysas förbundets ekonomi och motivera verksamhetens kostnader. I den mån förbundets ekonomiska resurser minskas måste förbundsmötet besluta om erforderliga förändringar i organisationen och/eller verksamheten. Förbundsstyrelsen ser medlemsrekrytering och därmed fler betalande som den främsta vägen att få förbundets ekonomi i balans och skapa en teoretisk möjlighet att sänka medlemsavgiften.

Förbundskansliet bedriver ett aktivt arbete för att skapa medlemsförmåner, det vill säga rabatter. Detta gäller för närvarande försäkringsbolaget Salus Ansvar, företaget Etac:s produkter, hotellrabatter samt lägenheterna på Teneriffa. Avsikten med rabat-

terna är att ge medlemskapet ett mervärde och DHR:s kostnad är den arbetstid som går åt för att förhandla fram rabattavtal samt informera om dessa.

Avdelningarna kommer efter beslut vid förbundsmötet 2007 att från och med 2010 få del av medlemsavgift vid nyrekrytering. Från det året införs en inträdesavgift som är 50 % av ordinarie avgift. För ny enskild medlem får avdelningen 50 % av inträdesavgiften och för ny familjemedlem får avdelningen hela inträdesavgiften.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att anse motionen besvarad.

Motion nr 3

Indexreglerad medlemsavgift eller "favorit i repris"

Medlemsavgiften är förbundets allra viktigaste inkomstkälla. I motsats till alla andra inkomster så är medlemsavgiften den insats som den enskilde medlemmen satsar för att garantera förbundets möjligheter att arbeta och fortleva.

Ett problem som vi möter är att det är väldigt svårt att avgöra hur mycket medlemmen är beredd att betala. Och betalningsviljan liksom betalningsförmågan varierar i vår medlemskår.

Vad vi vet är att många ombud menar att vi antingen är väldigt nära, eller redan passerat, den gräns då ytterligare avgiftshöjningar i stället betyder inkomstminskningar på grund av medlemmars fanflykt. Vi måste tyvärr och med tungt hjärta instämma i den analysen.

Vår avgiftskonstruktion är ju också sådan att avdelningarnas möjlighet att finansiera sin verksamhet påverkas negativt av förbundets medlemsavgiftsuttag. Utrymmet minskar eller försvinner.

Till detta ska så föras det faktum att förbundet befinner sig i ett mycket trängt ekonomiskt läge. Trots en kraftig avgiftshöjning så vet vi att den ändå bara innebär ett försök att upprätthålla status quo. Vi kommer inte att kunna räkna med att utöka verksamheten i någon större utsträckning. Samtidigt kan vi inte heller minska den om vi ska fortsätta att vara ett viktigt handikappolitiskt förbund. Redan nu är vår intressepolitiska avdelning oerhört hårt bantad, vi kan inte ytterligare urvattna den.

Lösningen är inte heller att sälja vår själ, att sälja ut den respekt, och vår egen självrespekt, genom att ge oss ut på den välgörenhetsmarknad där många vill se oss och andra anser att vi hör hemma. Dessutom är konkurrensen på den marknaden både stenhård och mördande.

På förbundsmöte efter förbundsmöte har vi haft, och riskerar att fortsättningsvis få, plågsamma diskussioner om medlemsavgiften. Låt oss i fortsättningen få koncentrera oss på viktiga intressepolitiska frågor.

Vi föreslår därför förbundsmötet besluta

att införa en indexreglerad förbundsavgift,

att indexregleringen utgår från 2010 som basår,
att indexregleringen följer konsumentprisindex,
att en extra uttaxering, som inte är nivåhöjande, om 50 kronor uttas av medlemmarna 2010.

Stockholm den 30 mars 2009
DHR Stockholms läns distrikt
Styrelsen genom
Olle Johansson
ordförande

Fotnot

Så här kan indexberäkningen göras

Avgiften skall justeras vid varje kalenderårs början med förändringen av Statistiska Centralbyråns konsumentprisindex, enligt följande.

Avgiften = Basavgift x (1 + (fjolårsindex – basindex))

Basavgiften är den ursprungliga avgiften. Med indexförändring avses här skillnaden mellan index för september månad året före tillträdet (basindex) och för september månad året före respektive regleringstidpunkt (fjolårsindex). Avgiften skall dock aldrig understiga basavgiften

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 3

Förbundsstyrelsen kan hålla med motionären om att medlemsavgiften är förbundets viktigaste inkomstkälla ur en solidaritetsaspekt. Det är medlemmens sätt att visa sitt ekonomiska ansvar för den organisation man är ansluten till. Räknat i pengar är dock statsbidraget av större betydelse. Detta har under senare år minskat allmänt och till följd av minskat medlemsantal. I ansträngningarna att kompensera inkomstbortfallet har ingått höjning av medlemsavgiften. Förbundsstyrelsen menar att rekrytering av fler medlemmar är den bästa vägen att motverka denna utveckling. I detta arbete är vi beroende av aktiv medverkan inom distrikten och särskilt avdelningarna.

Förbundsmöten kommer framgent att hållas vart 4:e år. Viktiga punkter att behandla kommer att vara verksamhets- och ekonomisk uppföljning avseende de gångna åren och motsvarande planering för kommande fyra år. I den ekonomiska planeringen ingår att diskutera framtida medlemsavgift. En indexering av denna kan synas bekväm, men ger en inlåsnings effekt; i praktiken kan ombuden inte diskutera avgiftens storlek och därmed påverka den delen av inkomsterna. Ett beslut att låta medlemsavgiften följa konsumentprisindex skulle i praktiken vara ett beslut att förbundet ska minska verksamheten med 5 % varje år.

Förbundsstyrelsen kan ses som pådrivare att höja medlemsavgiften och det är riktigt i det avseendet att vi värnar om att DHR som organisation bland annat ska kunna bedriva en kraftfull intressepolitik. Höjning av medlemsavgiften kan närmast ses som ett ”nödvändigt ont” när andra inkomstkällor inte räcker till.

Motionen är motsägelsefull vad gäller den totala medlemsavgiften 2010. Man anger att vi ligger nära den gräns där avgiftshöjning leder till medlemsflykt och föreslår extra utdebitering om 50 kr per medlem. Redan det beslut som togs vid förbundsmötet 2007 innebär en avgiftshöjning med 40 kr per medlem år 2010. Förbundsstyrelsen kommer i annat sammanhang presentera förslag till medlemsavgifter för åren 2011 till och med 2014.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att avslå motionen.

Motion nr 4

Enhetlig medlemsavgift

DHR Kalmar läns distrikt föreslår att en enhetlig medlemsavgift införs. För lokala föreningar som idag tar ut extra medlemsavgift som tillfaller den lokala föreningen, skall denna extra medlemsavgift administreras av den egna lokala föreningen.

DHR Kalmar läns distrikt föreslår att medlemsavgiften kan inbetalas via autogiro. Den höjda medlemsavgiften har påverkat många DHR-medlemmars ekonomi i negativ riktning. Att som DHR-medlem får möjlighet till delinbetalning av medlemsavgiften via autogiro främjar ett fortsatt medlemskap i DHR.

DHR Kalmar läns distrikt föreslår att en enhetlig medlemsavgift införs.

DHR Kalmar läns distrikt föreslår att inbetalning av medlemsavgift skall ske via autogiro.

DHR Kalmar läns distrikt föreslår att de lokala föreningarna som tar ut extra medlemsavgift som tillfaller den lokala föreningen administreras av densamma.

DHR Kalmar läns distrikts förslag till 2009 års förbundsmöte är:
Att uppmana förbundsmötet att bifalla motionerna.

Distriktsstyrelsen beslöt vid styrelsemöte 2009-03-16 om ovanstående motioner till förbundsmötet 2009.

DHR Kalmar läns distrikt
För DHR Kalmar läns distriktsstyrelse
Erling Svensson/ombudsman

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 4

Vid förbundsmötet 2007 presenterades förslaget att medlemsavgiften skulle kunna betalas via autogiro. En av förbundsstyrelsen tillsatt arbetsgrupp kallad ekonomigruppen har arbetat med frågan och funnit att betalning via autogiro försvåras av att medlemmar betalar olika årsavgift beroende på vilken avdelning man tillhör. Ekonomigruppen

fick då också i uppdrag att utreda möjligheten att införa enhetlig medlemsavgift. Resultatet av detta arbete kommer att redovisas vid förbundsmötet 2009.

Här ska bara kommenteras att begreppet enhetlig medlemsavgift skulle inkludera den medlemsavgift som avdelningar tar ut. Förbundsavgiften är redan lika för alla med uppdelning på enskild medlem respektive familjemedlem. Motionens förslag om införande av enhetlig medlemsavgift och bibehållen rätt för lokala föreningar att ta ut extra medlemsavgift är därför motstridiga.

Ekonomigruppen ska också lägga förslag till förbundsstyrelsen om autogiro. Klart är att varje medlem som använder autogiro skulle kosta förbundet i storleksordningen 12-13 kr per år. Förbundsstyrelsens förslag beträffande autogiro redovisas i annat sammanhang vid förbundsmötet 2009.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att anse motionen besvarad.

Motion nr 5

Medlemsavgifter

Bakgrund till motionen.

Sedan 2001 har DHR förlorat 7782 medlemmar – i snitt 1112 stycken per år. Vid årsskiftet 2008 var vi totalt 17310 medlemmar.

När medlemsregistret stängdes efter sista påminnelsen så var vi 14908 medlemmar. Vi har tappat ytterligare 2402 medlemmar på kort tid, mer än genomsnittet senast 8 åren, ca 30 % av totala tappet sedan 2001.

Förbundet uppmanar oss vända trenden. Målet 2009 skall vara 17310 medlemmar, dvs vi skall bromsa fallet, allt enligt ett informationsutskick från förbundet 2009.

Vi undrar naturligtvis, varför man kommer med denna uppmaning så sent, när tappet har pågått under lång tid. Däremot tycker vi också, att det är viktigt att mana till bromsning av fallet. Vi menar också att vi blir starkare ju fler vi blir och att det är viktigt för självkänslan, vår självbild, styrkan i vårt påverkansarbete och vår överlevnad, att vi stoppar detta fall.

Vi har kontaktat förbundet för att få en bild av vad som förklarar tappet av medlemmar. Ett svar som givits är att många avlidit. Vi tror inte att detta förklarar hela bortfallet, det måste finnas fler förklaringar.

Därför föreslår vi att:

- Förbundet börjar följa upp varför vi tappar medlemmar, senast 2010.
- Förbundet verkar för ett värdebeständigt statsbidrag över tid. Dvs att bidraget ökar med minst den årliga inflationen.
- Förbundet anpassar avgiften mot inflationen i övriga samhället, 2% +/-1%. Från 2005 till 2010 stiger medlemsavgiften med 50 %, vilket tar av våra medlemmars köpkraft.

- Förbundet senast 2011, givet att vi lyckas hejda medlemsfallet och vi har kontroll på kostnads sidan, börjar sänka medlemsavgiften stegvis i ett antal steg. Exempelvis kan vi vid en nettoökning av medlemsantalet med ca 2% årligen, sänka medlemsavgiften med ca 5 kr per år, ändå få in samma pengar som basåret 2010 och med hänsyn tagen till inflationen. En netto ökning på ca 5% årligen möjliggör en sänkning på ca 10 kr årligen. (2% motsvarar ca 2 medlemmar / avdelning. 5% motsvarar ca 5 medlemmar / avdelning).

Med vänlig hälsning
DHR Boden avdelningens styrelse
Ordförande Sam-Olof Samin

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 5

Motionären tar upp en för DHR ytterst väsentlig fråga. Vi tror oss veta att tillkomsten av så kallade diagnosförbund lett till att DHR tappat medlemmar dit. Vi är verksamma i en tid då föreningsanslutning inte är särskilt intressant för yngre och medelålders personer. Medelåldern är hög bland DHR:s medlemmar och medlemskap avslutas på grund av detta och att man avlidit.

Förbundsstyrelsen och förbundskansliet har hela tiden medlemsvärvning som ett prioriterat område. Detta sker i form av kampanjer, framtagande av informationsmaterial, belöning för framgångsrikt arbete med mera. Resurserna satsas alltså mer på att värva medlemmar än att analysera varför antalet minskar. Den föreslagna analysen är inte ointressant, men har hitintills inte prioriterats främst på grund av resursbrist. Det egentliga arbetet med medlemsvärvning måste ändå ske ute i distrikten och särskilt av avdelningarna. En särskild satsning i dessa avseenden är det arbete som under de närmaste tre åren ska utföras av organisationsutvecklaren.

DHR har och kommer i alla rimliga sammanhang kämpa för värdebeständigt statsbidrag. Ett dilemma är även här att handikapprörelsen delats upp i fler förbund och genom statsbidragets konstruktion fördelas mer pengar i så kallade grundbidrag. I praktiken blir då mindre pengar kvar att fördela per medlem. En logisk lösning vore att ramen för statsbidraget utökades för varje nytillkommen bidragsberättigad organisation. Argumentet har framförts, men vi har hitintills inte fått gehör.

Förbundsmöte kommer framgent att hållas vart 4:e år. Viktiga punkter att behandla kommer att vara verksamhets- och ekonomisk uppföljning för de gångna åren och motsvarande planering för de kommande fyra åren. I den ekonomiska planeringen ingår att diskutera den framtida medlemsavgiften. En anknytning av denna till inflationen ger en inlåsnings effekt; i praktiken kan ombuden inte diskutera avgiftens storlek och därmed påverka den delen av inkomsterna. Ett beslut att låta medlemsavgiften följa konsumentprisindex skulle i praktiken vara ett beslut att förbundet ska minska verksamheten med 5 % varje år.

Förbundsstyrelsen kan ses som pådrivare att höja medlemsavgiften och det är riktigt i det avseendet att vi vill värna om DHR som en stark organisation på bland annat det intressepolitiska området. Höjning av medlemsavgiften blir ett ”nödvändigt ont” för att få tillräckliga inkomster. Med i huvudsak samma argument som i föregående stycke bör procentuella - och andra avräkningar undvikas. Medlemsavgiften bör fritt kunna

diskuteras i sammanhang med vilka ekonomiska resurser DHR ska ha.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att bifalla motionens två första att-satser,

att avslå motionens två sista att-satser.

Motion nr 6

Tidpunkt för inbetalning av medlemsavgift

Utskicket av medlemskortet från medlemsregistret kommer på en tidpunkt då många av våra medlemmar saknar betalningsförmåga.

Flytta fram sista inbetalningsdag och förhoppningsvis få behålla de medlemmar vi har, det handlar inte bara om ekonomi utan om medlemsvård och onödigt arbete för alla berörda. Autogiro är en lösning på sikt, för nästa generationen dhr-medlemmar, frågan kvarstår, ska vi tillåta oss att värdera medlemmen efter betalningsförmåga, tumma på vår hjärtefråga. Alla människors lika värde.

Undertecknad anser att: Utskicket av medlemskortet skall flyttas fram till januari månad.

Ljusdal 090404
K E Wigholm

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 6

Motionären vill att utskicket för inbetalningskort och medlemskort (aviseringen) ska flyttas fram till januari månad.

Att flytta fram aviseringen innebär att alla inte kommer att ha betalat medlemsavgiften när det är dags för val i avdelningar och distrikt vilka ska ske senast mars månad för avdelningarna och senast april för distrikten. Resultatet blir att det väljs in funktionärer i styrelserna som inte betalat sin medlemsavgift och därmed ej är bekräftade medlemmar, vilket strider mot förbundets stadgar.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att avslå motionen.

Motion nr 7

DHR:s lägenhet på Åsögatan

DHR Kalmar läns distrikt föreslår att De Handikappades Riksförbunds lägenhet belägen på Åsögatan Stockholm ställs till DHR-medlems förfogande genom uthyrning enär förbundsstyrelsen ej nyttjar densamma. Enligt förbundsstyrelsen och arbetsutskottets sammanträdesplan för 2009 framgår att endast tretton datum är inplanerade fram

till förbundsmötet 2009. Att bereda möjlighet för DHR-medlem nyttja ovan nämnda lägenhet bidrar till ökade intäkter till förbundet, samt att i linje med andra förbund erbjuda sina medlemmar möjlighet att nyttja respektive förbunds lägenhet. DHR Kalmar läns distrikt föreslår att DHR medlem ges möjlighet att nyttja förbundets lägenhet på Åsögatan.

DHR Kalmar läns distrikts förslag till 2009 års förbundsmöte är:
Att uppmana förbundsmötet att bifalla motionen.

Distriktsstyrelsen beslöt vid styrelsemöte 2009-03-16 om ovanstående motion till förbundsmötet 2009.

DHR Kalmar läns distrikt
För DHR Kalmar läns distriktsstyrelse
Erling Svensson/ombudsman

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 7

Lägenheten på Åsögatan används för närvarande i huvudsak av förbundsstyrelseledamöter, valberedningen, förtroendevalda i Unga Rörelsehindrade, kursdeltagare samt enstaka andra personer med uppdrag i anslutning till förbundskansliet. Varje nyetable-rad förbundsstyrelse har att ta ställning till om man avser använda lägenheten i sådan utsträckning att den ska vara kvar. Den finns som ett alternativ till dyra hotellövernattningar. Lägenheten skulle också kunna vara ett alternativ om förbundet har en ordförande med fast bostad på annan ort.

Bokning och tillsyn av lägenheten sköts för närvarande av förbundsstyrelseledamot och kansliet. Det är minimala arbetsinsatser och långt ifrån vad som skulle behövas om nyttjandet skulle utsträckas till en större krets personer. Bostäder som nyttjas av fler personer ska i normalfallet avsynas mellan varje boende eller boendegrupp. Den personalinsatsen finns inte för närvarande. Med vidgad krets användare behöver bokning och eventuell fakturering skötas från förbundskansliet. Utöver att det skulle ta tid från annat arbete finns frågor om hur man prioriterar mellan de som behöver använda lägenheten vid uppdrag och de som i så fall skulle använda den utan sådan koppling.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att avslå motionen.

FÖRBUNDETS ORGANISATION OCH EKONOMI

Motion nr 8

Medlemskap i DHR Motorklubb

Jag vill föreslå att klubben är öppen för alla som har ett medlemskap i en förening tillhörande en handikapporganisation samt att klubben ombildas till att vara rikstäckande.

Medlemsavgiften för den, som ej är medlem i DHR, föreslås bli 50 % högre än för DHR-medlemmar. Kan vi få resp. handikapporganisationer att lämna bidrag till Motorklubben kan givetvis medlemsavgiften även för dessa medlemmar bli lite lägre.

2009-01-02

DHR Motorklubben – Stockholm

P u Anita Ståhl

BANDHAGEN

Förbundsstyrelsens yttrande, se under motion nr 9

Motion nr 9

Öppna DHR:s motorklubbar!

DHR:s motorklubbar finns i Stockholm och Göteborg och för en ganska tynande tillvaro. Egentligen borde klubbarna spela en stark huvudroll i det intressepolitiska arbete som berör bilism. Men för att klubbarna ska kunna spela denna huvudroll behöver medlemsbasen breddas. Förbundsstyrelsen har tidigare givit Förbundsstyrelsen i uppdrag att utreda frågan. Men det är nu dags att gå till handling. Vi föreslår förbundsstyrelsen besluta

att öppna för att medlemmar i andra rörelsehinderförbund kan bli medlemmar i motorklubbarna utan att samtidigt behöva gå in som medlem i DHR.

Stockholm den 30 mars 2009

DHR Stockholms läns distrikt

Styrelsen genom

Olle Johansson

ordförande

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 8 och 9

Motionärerna föreslår att DHR:s motorklubbar ska vara öppna för alla som har medlemskap i någon handikapporganisation, oavsett vilken. Vidare föreslås i en av motionerna att avgiften för medlemskapet i Motorklubben ska vara 50 % högre för de medlemmarna än för DHR:s medlemmar.

Många av DHR:s medlemmar är redan i dagsläget dubbelanslutna till två eller flera handikapporganisationer eftersom vi arbetar med frågorna på lite olika sätt. En sådan faktor kan för vissa personer handla om motorfrågor, för en annan om fysisk tillgänglighet, för en tredje om forskningsinsatser gällande en specifik diagnos och så vidare. Det är till exempel inte ovanligt att en person med rörelsehinder har ett medlemskap i en annan rörelsehinderorganisation som arbetar mer utifrån olika medicinska orsaker

till funktionsnedsättningen och därtill ett medlemskap i DHR som arbetar med rörelsehinderfrågorna ur ett bredare mer handikappolitiskt perspektiv utan diagnosinriktning. Genom att öppna motorklubbarna för medlemskap utan tillhörande DHR-medlemskap förlorar DHR möjligheten att rekrytera och knyta till sig motorintresserade via medlemskapet i Motorklubben. Förbundsstyrelsen kan inte se att motorintresset egentligen skiljer sig från andra särskilda intresseområden man kan ha som medlem. Vid införande av särskilt medlemskap för motorintresserade kommer troligen fler intresseområden som nu samlas i nätverk att också vilja ha begränsade medlemskap endast knutet till till exempel föräldraarbetet, smärtfrågorna, äldrefrågorna och så vidare. Om medlemskapet i DHR delas upp i olika grupperingar riskerar vi att dels få administrativt merarbete, dels att förbundet splittras i särintressen snarare än fortsätter arbeta utifrån det breda handikappolitiska arbetssätt som varit och är DHR:s signum. Förbundsstyrelsen understryker vikten av att varje DHR-medlem tar ett stort ansvar för att rekrytera nya medlemmar till DHR. En möjlig väg skulle kunna vara att starta motorklubbar i flera av DHR:s distrikt.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsstyrelsen besluta

att avslå motionerna.

Motion nr 10

Bilda sektioner utifrån olika handikapp

Olika förslag diskuteras hur vi skall möta de vikande medlemssiffrorna. Vi har profilerat oss som ett rörelsehinderförbund men vi har ett namn som vi tycker förpliktar. De Handikappades Riksförbund. När man ser detta i klartext så får man uppfattningen att vi är en organisation som organiserar människor med olika handikapp och så är det. Men vi tycker att detta borde komma ut mer som information till avdelningarna och till allmänheten att alla är välkomna till oss. Vi vet att stadgarna tillåter att bilda sektioner men vi skulle ändå vilja föreslå kongressen följande:

Att uppmana avdelningarna att där så är möjligt bilda sektioner för olika typer av handikapp.

Att organisationsstrukturen skall se ut som följer Förbund, distrikt, avdelning och sektion(er)

Att man rekommenderar avdelningar som har sektioner att ha ett avdelningsmöte i kvartalet och låta sektionerna disponera de andra två månaderna i kvartalet.

Att syftet ska vara att motverka behovet av att byta organisation på grund av handikappet.

Med vänlig hälsning

DHR Värmland/Sven-Gustaf Nilsson/ordf.

Denna motion är antagen av DHR Värmlands styrelse vid dess ordinarie möte 17 april 2007.

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 10

Motionären föreslår att DHR ska öppna upp för bildande av sektioner utifrån olika ”handikapp” därför att DHR enligt motionären är en organisation som organiserar människor med olika funktionsnedsättningar och att detta bör informeras om och spridas i förbundet. I DHR:s stadgars ändamålsparagraf står följande formulering som tydliggör organisationens hemvist:

”De Handikappades Riksförbund är en demokratisk ideell organisation med uppgift att genom verksamhet i överensstämmelse med förbundets handlingsprogram och policydokument arbeta för att personer med rörelsehinder blir fullt jämställda, jämlika och delaktiga i samhället.”

DHR är en organisation öppen för var och en som är intresserad av DHR:s frågor och som anser att DHR arbetar på ett för individen meningsfullt sätt i enlighet med vår Idé- och målskrift. Av tradition och hävd arbetar DHR med frågor som rör personer med nedsatt rörelseförmåga. Det är inom det området vi som organisation besitter vår kompetens grundad i våra medlemmars egna erfarenheter av att leva med nedsatt rörelseförmåga i dagens Sverige.

DHR arbetar med politiskt påverkansarbete utifrån hur samhället ser ut och bemöter människor med nedsatt rörelseförmåga – helt bortsett från orsaken till den enskildes funktionsnedsättning. DHR är den enda av de så kallade rörelsehinderorganisationerna som arbetar på det här sättet och det gör oss unika. Vi ska inte börja dela in oss i grupperingar utifrån vilken diagnos som råkar vara orsaken till våra respektive nedsatta funktioner. Tvärtom, vi ska fortsätta att arbeta med de handikappolitiska frågorna ur ett diskriminerings- och medborgarrättsligt perspektiv. Det är ett perspektiv som snarare behöver förstärkas och utvecklas än tappas bort i ett medicinskt individbaserat tänkande.

Detta arbetssätt utesluter inte att våra medlemmar har olika diagnoser – eller ingen nedsatt rörelseförmåga alls – det som förenar oss är viljan att arbeta politiskt för jämlika levnadsvillkor mellan människor med nedsatt rörelseförmåga och människor utan någon funktionsnedsättning. DHR:s arbete ska präglas av kamp mot förmynderi, diskriminering och utanförskap så länge det behövs.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att avslå motionen.

Motion nr 11

Inrättande av allmän avdelning

I ett distrikt som Värmland med hög medelålder och svårt att rekrytera nya medlemmar är det besvärande vid nedläggning av avdelningar se medlemmar försvinna som skulle ha stannat kvar om de haft möjlighet att tillhöra en avdelning. Tyvärr så drabbas vi då och då av att avdelningar känner sig tvingade att lägga ner sin verksamhet på grund av för få medlemmar och framförallt för få aktiva medlemmar. När en avdelning läggs ner så försvinner ett antal medlemmar ut ur DHR därför att de inte vill av olika orsaker tillhöra en grannkommun och dess avdelning men skulle kunna tänka sig att

vara kvar i DHR. Vi förlorar alltså medlemmar som även om de inte deltar i någon verksamhet ändå skulle kunna stödja DHR.

Vi föreslår med stöd av ovan

Att kongressen beslutar att en allmän avdelning skall kunna inrättas under distriktet

Att tillgångar från avdelningar som läggs ner i första hand skall användas till att betala kostnaderna för denna allmänna avdelning

Att syftet ska vara att kunna behålla så många medlemmar som möjligt inom DHR

Säffle 17 april 2007

Med vänlig hälsning

DHR Värmland/ Sven-Gustaf Nilsson/ordf

Motionen är antagen av DHR Värmlands styrelse vid ordinarie styrelsemöte den 17 april 2007.

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 11

Motionären lyfter frågan om hög medelålder och svårigheter att rekrytera nya medlemmar till DHR och föreslår att möjligheten att inrätta en allmän avdelning under distriktet införs för att hänvisa medlemmar dit när avdelningar läggs ned.

Förbundsstyrelsen delar motionärens oro inför nedlagda avdelningar och risken för förlust av medlemmar. Däremot tror vi inte att förslaget att inrätta en allmän avdelning under distriktet motverkar eller löser problemet med medlemstapp vid nedläggning av en avdelning. Förbundsstyrelsen befarar att en allmän avdelning inom distriktet, med medlemmar kanske från flera nedlagda avdelningar, skulle kunna uppfattas som - och bli ett distrikt i distriktet.

Förbundsstyrelsen förespråkar två olika sätt att hantera en avdelning vid nedläggning. Antingen kan vi använda det sätt vi hittills vanligtvis har gjort, nämligen att flytta över den nedlagda avdelningens medlemmar till en annan, geografiskt så näraliggande avdelning som möjligt inom distriktet. Eller så lever avdelningen kvar inom distriktet, men vilande, i enlighet med Stadge- och Organisationskommitténs förslag till förbundsmötet.

På sikt så hoppas förbundsstyrelsen snarare att vårt arbete med medlemsrekrytering ska leda till att vi får starta avdelningar hellre än att lägga ned dem. Varje ny avdelning ger, utöver viktiga medlemmar, pengar till vårt förbund. Vår förhoppning är att ett intensifierat internt utvecklingsarbete ska leda till ett växande DHR snarare än det omvända. Förbundsstyrelsen önskar sprida tilltro till att vårt förbund kan bromsa medlemstappet och nedläggning av avdelningar och för att det ska ske måste alla goda krafter inom förbundet bidra.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att avslå motionen.

Motion nr 12

Bilda avdelningar utan kommunanknytning

DHR:s stadgar förutsätter att en avdelning är knuten till verksamhetsort, vilken i praktiken och i första hand utgörs av **en** kommun. Numera finns även möjligheten att en avdelning kan omfatta två eller flera kommuner, vilket är fallet i Stockholms län. I vårt län finns också kommuner som helt saknar DHR-avdelning men där medlemmar finns. Dessa kan välja att tillhöra en näraliggande avdelning eller att vara medlemmar utan avdelningstillhörighet.

Då flera avdelningar i Stockholms län nu har ett ständigt minskande medlemsantal med färre än 50 medlemmar, blir situationen kritisk inom en nära framtid. Ska en avdelning då upphöra eller kan ett samgående med annan avdelning göras? I längden blir en sådan lösning provisorisk och förutsätter att verksamhetsorterna helst ligger så nära varandra att någon slags kommunbevakning kan hållas vid liv. Detta är inte alltid möjligt. Det är heller inte möjligt för distriktet att upprätthålla en sådan bevakning eller tillsyn. Vi måste också kunna behålla vår representation i KHR i kommuner som saknar avdelning.

För att nu kunna möta en framtid med sjunkande medlemsantal krävs bl.a. att DHR har en friare organisationsform än avdelningar enbart knutna till kommuner. Givetvis måste också våra verksamhetsformer då ses över. I Stockholms län där vi redan nu har medlemmar, och snart får fler, som inte kan tillhöra avdelning i viss kommun, behövs en avdelning som dessa kan tillhöra. Troligen gäller detta också i andra delar av landet. Ett distrikt kan ju inte ha medlemmar men skulle troligen kunna administrera en övergripande avdelning som omfattar län eller region. Riksförening inom DHR jämföras med avdelning.

Vi vill att denna organisatoriska fråga redan nu tas på allvar och utreds av förbundet. I samband med detta uppkommer givetvis andra dit hörande frågeställningar som samtidigt behöver belysas. Men ska vi kunna hantera våra löst kringflytande medlemmar i länet och riket behöver vi snarast få en organisationsform som passar dessa och hjälper distriktet att klara sitt uppdrag.

Vi föreslår därför förbundsmötet besluta

att uppdra åt förbundsstyrelsen att utreda frågan om möjligheten att bilda övergripande avdelningar utan kommunanknytning och föreslå stadgeändring som medger detta.

Stockholm den 30 mars 2009
DHR Stockholms läns distrikt
Styrelsen genom
Olle Johansson
ordförande

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 12

Förbundsstyrelsen ser de problem som påtalas av motionären och tar farhågorna på allvar. Förbundsstyrelsen anser dock att det är fel väg att gå att inrätta avdelningar utan lokal och geografisk anknytning. Förbundets struktur och demokratiska process bygger på att påverka och verka där man bor. Vidare är verksamhetsbidrag från kommunen

liksom representation i kommunala handikappråd kopplade till att det finns en avdelning på kommunal nivå. Vi vet att människors engagemang allt tydligare övergår till enfrågekaraktär. En utveckling mot möjlighet till arbetsgrupper och nätverk utifrån intresseområde ser vi, i en tid av allt mindre intresse för traditionellt föreningsarbete, som en nödvändighet.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsstyrelsen besluta

att avslå motionen.

Motion nr 13

Stadge- och organisationskommittén skall även i fortsättningen väljas på förbundsstyrelsen

Jag fick höra på representantskapsmötet 2008 att det finns ett förslag att stadge- och organisationskommittén skall utses av förbundsstyrelsen. Men jag tycker att den även i fortsättningen ska väljas på förbundsstyrelsen. Det gör stadge- och organisationskommittén mer oberoende av förbundsstyrelsen, och det är mer demokratiskt att ombuden själva får välja sina representanter.

Jag föreslår därför förbundsstyrelsen besluta att stadge- och organisationskommittén även i fortsättningen skall väljas på förbundsstyrelsen.

Enskede 2009-01-08

Jan Baudou

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 13

Motionären anser att Stadge- och Organisationskommittén även i fortsättningen ska väljas av förbundsstyrelsen.

Diskussionen om huruvida DHR ska fortsätta att ha en stadge- och organisationskommitté som väljs vid separata val på förbundsstyrelsen alternativt överlåta på förbundsstyrelsen att utse en expertgrupp i stadgefrågor inleddes under representantskapet hösten 2008.

Av den anledningen har förbundsstyrelsen lyft frågan i samråd med Stadge- och Organisationskommittén och lägger fram ett förslag till förbundsstyrelsen om en stadgeändring för att genomföra en förändring som skulle innebära att det blir förbundsstyrelsens uppgift att utse en expertgrupp. Förbundsstyrelsens förslag går alltså inte på motionärens linje. Vi hänvisar till Förbundsstyrelsens förslag nr 2 – Stadge- och organisationsgrupp ska utses av förbundsstyrelsen.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsstyrelsen besluta

att avslå motionen.

Motion nr 14

Anpassad organisation

I den snabba samhällsomdaning som pågår gäller det för vårt förbund att hitta arbets-sätt, arbetsformer och samarbetsformer som är anpassade till det samhälle vi verkar i. Det är inte säkert att vår organisation, som sjösattes för över 70 år sedan, är den mest effektiva idag!

Ibland kan vi behöva ligga i framkant. Ett exempel är den diskussion om inrättande av regioner i vårt land. Vi borde stimulera DHR-samarbete regionsvis. Regionerna skulle även kunna användas i Förbundsstyrelsens förankringsarbete. Ett annat exempel är att vi behöver finna former för arbetet i de kommuner som saknar DHR-avdelning.

Vi föreslår förbundsmötet besluta

att uppdra åt förbundsstyrelsen att presentera hur man vill att DHR:s framtida organisation och samarbete ska se ut.

Stockholm den 30 mars 2009
DHR Stockholms läns distrikt
Styrelsen genom
Olle Johansson
ordförande

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 14

Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning att det är viktigt för vårt förbund att hitta arbetssätt, arbetsformer och samarbetsformer som är anpassade till det samhälle vi verkar i. Sverige har förändrats en hel del på alla sätt sedan DHR bildades för 86 år sedan. Det är viktigt att vi försöker ligga i framkant och följer samhällsutvecklingen.

Motionären nämner den eventuella förestående övergången till regioner i Sverige, utifrån Ansvarsutredningens förslag.

Förbundsstyrelsen anser att det är svårt att göra genomgripande förändringar av vårt förbunds organisation innan vi vet det konkreta resultatet av Ansvarsutredningen, vi bör invänta politiska beslut och tidsplan innan vi vidtar åtgärder.

Frågan är naturligtvis också, *ska* vi anpassa oss? Mycket talar dock för att vi bör följa med utvecklingen, även om det är en fråga som måste diskuteras.

Att DHR måste anpassas för att passa till dagens samhälle, den tid vi verkar i och vill påverka, är det ingen tvekan om. DHR har genom årens lopp genomgått många förändringar och just nu pågår – i och med förnyelsesatsningen och arbetet som bedrivs av förbundet och stötts av förnyelsegruppen och ekonomigruppen samt vår nye organisationsutvecklare – ett förändringsarbete.

Förbundsstyrelsen ser dock mycket positivt på samarbete och vill uppmuntra samarbete distrikt emellan. Det är dock i dagsläget för tidigt att presentera en modell för framtida organisation baserad på eventuell regionindelning. Den politiska utvecklingen och beslut i regionfrågan kommer självklart följas av förbundet, för att eventuella steg ska kunna vidtas.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att anse motionen besvarad.

Motion nr 15

Ett tydligare DHR!

Vi är ett förbund som strävar efter att förändra samhället så att vi med nedsatt rörelseförmåga ska kunna leva och verka på samma villkor som alla andra samhällsmedlemmar! Så har det varit sedan Kamratföreningen De Vanföras Väl, KDVV, bildades av framsynta göteborgare för dryga 85 år sedan.

Nu när ordet ”handikapp” har devalverats till att vara framför allt en golfterm är det rätt tid för oss att äntligen åter få visa vilka vi egentligen är – en organisation som företräder oss med nedsatt rörelseförmåga. Inte en organisation som säger sig företräda alla olika slag av funktionsnedsättningar som människor kan tänkas uppvisa.

Under årens lopp har vi förgäves försökt ge bokstavskombinationen ”DHR” en annan tolkning. Vi minns

”Debatt – Handling - Resultat” och

”Delaktighet- Handlingskraft - Rörelsefrihet”

I linje med den engelska översättningen som nu Förbundsstyrelsen beslutat om borde underrubriken för DHR:s uttydande kunna vara enligt nedan. Det är fortfarande korrekt att tala om handikapporganisation och eftersom DHR är den enda handikapporganisation som organiserar människor med rörelsehinder oavsett diagnos borde ingen annan rörelsehinderorganisation behöva känna sig trampad på tårna. Namnet DHR är dock så inarbetat och känt att det vore synd att överge det. Akronymen DHR behålls därför som ”varumärke” och bokstäverna uttydas enligt nedan som i koncentrat innehåller kärnan i DHR:s budskap.

En finess är också om man lägger betoning på tre av orden i underrubriken bildar första bokstaven förkortningen DHR.

Vi föreslår att förkortningen DHR förklaras enligt följande:

På svenska: **D**emokrati **H**umanitet **R**ättighet

På engelska: **D**emocracy **H**uman **R**ights

Låt oss då skriva:

”DHR”

Och förtydliga det med en underrubrik:

Den svenska **H**andikapporganisationen för människor med funktionsnedsättningar i form av **R**örelsehinder

och i vissa sammanhang

”DHR

-förbundet av oss med nedsatt rörelseförmåga”

Vi föreslår förbundsmötet besluta

att ändra betydelsen av förkortningen ”DHR” enligt ovan samt

att ovanstående underrubriker används för att förtydliga vad vår organisation är.

Stockholm den 30 mars 2009
DHR Stockholms läns distrikt
Styrelsen genom
Olle Johansson
ordförande

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 15

Motionären föreslår att DHR ska byta namn för att tydliggöra vad för sorts organisation DHR är – ett förbund som arbetar med att påverka samhällets användbarhet och synen på vad som är mänskliga rättigheter för personer med nedsatt rörelseförmåga. Eftersom ”handikapp” inte längre har den betydelse det haft bör vi byta namn på DHR till ett namn som mer motsvarar förbundets identitet.

Motionären lägger förslag på namn både vad gäller vårt svenska namn och hur det ska utläsas på engelska.

Förbundsstyrelsen har övervägt de förslag motionären lägger eftersom vi i sak delar motionärens åsikt om att det nu är hög tid att modernisera vårt namn och göra det mer harmoniserande till den organisation och den verksamhet vi bedriver.

Däremot delar inte förbundsstyrelsen motionärens uppfattning om vilket namn vi bör anta vid en förändring. I Förbundsstyrelsens förslag nr 6 – Namnändring, framgår vårt förslag samt motiveringen till varför vi lägger just det förslaget.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att anse motionen besvarad.

Motion nr 16

Samarbete med Förbundet Unga Rörelsehindrade

DHR Kalmar läns distrikt föreslår att samarbetet med DHR Unga Rörelsehindrade fortsätter och gärna utökas med flera platser i landet. För att DHR ska kunna förnyas måste därför samarbetet utvecklas

DHR Kalmar läns distrikts förslag till 2009 års förbundsmöte är:
Att uppmana förbundsmötet att bifalla motionen.

Distriktsstyrelsen beslöt vid styrelsemöte 2009-03-16 om ovanstående motion till förbundsmötet 2009.

DHR Kalmar läns distrikt
För DHR Kalmar läns distriktsstyrelse
Christer Sjöberg ordförande

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 16

Förbundsstyrelsen instämmer helt i motionärens uppfattning. Det är av hög prioritet att det samarbete mellan DHR och Förbundet Unga Rörelsehindrade som påbörjats på förbunds nivå får spridning och kommer att genomsyra hela förbundet.

Under pågående mandatperiod har ett närmande mellan moderförbundet DHR och vårt ungdomsförbund Unga Rörelsehindrade inletts. Regelbundna möten har genomförts där vi stämmer av planerad verksamhet och försöker genomföra det vi kan tillsammans. Det är samtidigt viktigt att vårt ungdomsförbund behåller sin suveränitet. Ett ungdomsförbunds uppgift är att gå lite längre, vara lite radikalare och att komplettera och attrahera unga människor. Vi har från början sagt att det är helt ok att ha olika uppfattning i sakfrågor, då agerar vi var för sig, men när vi tycker lika blir vi starkare tillsammans. Den pågående kampanjen Öppna Sverige! är unik så tillvida att båda förbunden är avsändare, tillsammans. En policy för hur samarbetet ska fungera har som resultat av detta antagits av våra bägge förbundsstyrelser.

Det kommer allt fler signaler från avdelningar och distrikt om att en förnying måste till, vi har nåtts av flera positiva reaktioner på Unga Rörelsehindrades medverkan vid representantskapet, på att material från dem nu är en självklarhet i månadsutskicken och på att de har en ständig plats i Förbundsnytt i SHT. Förbundsstyrelsen tror att just detta helhetsgrepp är en av förutsättningarna för DHR:s framtid – Unga Rörelsehindrades medlemmar i dag vill vi ju ska bli DHR:s i morgon.

Vår nytillträdde organisationsutvecklare kommer att arbeta med utveckling av förbundet i stort, där ingår naturligt samarbetet mellan DHR och Unga Rörelsehindrade på lokal nivå. Det blir en utmaning för hela förbundet att skapa naturliga mötespunkter där alla känner sig välkomna oavsett ålder. Nu gäller det att vi gemensamt går från ord till handling när det gäller den bokstavliga förnyelsen av vårt förbund.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att bifalla motionen.

Motion nr 17

Besparingar inom DHR:s verksamhet

DHRS ekonomi är alltid under press av skilda skäl

Här kommer några besparingsförslag som kan spara en del pengar utan att det inverkar så mycket på DhRs viktiga intressepolitiska verksamhet

Ta bort dagersättningen till ledamöterna i DhRs förbundsmöte på 500 kr dag i 3 dagar, vilket gör en besparing på ca 200 000 kr inkl sociala avgifter, och betala ut endast styrkt förlorad arbetsförtjänst.

Sht kan ändra sin utgivning till 4 nr per år, tidningen har allt mera blivit en reklamtidning för olika assistansbolag och salus ansvar, det redaktionella materialet har blivit mindre, dessutom är en papperstidning allt mera inaktuell, även miljömässig besparing, satsa på webb-sidan

Dhr har sålt sina anläggningar i Åre, Tranåsbaden mm

Nu är det dags att avyttra lägenheterna på Teneriffa, därigenom sparar Dhr pengar på administration av uthyrning, underhåll mm, samt att det kan bli ett stort tillskott genom en försäljning av de 2 lägenheterna som på ett mycket bättre sätt kan användas av Dhr.

I dagens debatt i Sverige har det fokuserats på olika befattningshavares och styrelser ersättningar och pensionsavtal, eftersom Dhr lokalt arbetar med ideellt verksamma medlemmar, som gör utomordentligt stora insatser för Dhr, förutsätter jag att ersättningen till Dhurs förbundsstyrelse dess ordförande och tjänstemän, är på en rimlig nivå och ej överstiger det anständiga, några nivåer kan jag ej nämna men inte över ex 25000kr mån heltidslön för förbundsordföranden

Mitt förslag till förbundsmötet är

ATT Dagersättningen till ombud på förbundsmötet slopas och att endast styrkt förlorad arbetsförtjänst utgår

ATT Shts utgivning minskar till 4 nr år, och att webbsidan utvecklas

ATT Förbundsstyrelsen får i uppdrag att så snabbt som möjligt sälja de två lägenheterna på Teneriffa

ATT En redovisning av alla ersättningar presenteras i kommande Sht

ATT finns det orimliga avtal och ersättningar skall det sänkas och omförhandlas

Med vänlig hälsning

Nossebro 2009-04-06

Bo Andersson

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 17

Motionären föreslår att DHR för att minska kostnader ska ta bort dagersättning för ombuden vid förbundsmöten och endast ersätta styrkt förlorad arbetsförtjänst samt att om det finns orimliga avtal och ersättningar ska de sänkas och omförhandlas. Vid förbundsmötet 2005 förelåg motion att ta bort dagersättningen vilken avslogs. Förbundsstyrelsen lämnade då nedanstående yttrande:

”Förbundsstyrelsen vill till att börja med att säga att vi gör allt vad som står i vår makt för att hålla DHR:s samtliga verksamhetskostnader nere utan att för den skull göra avkall på vår viktiga verksamhet. När det gäller dagersättningen till förbundsmötets ombud så anser vi att det är en fråga om jämlikhet när vi anser att alla ombud ska ha rätt till denna. Att delta som ombud vid ett förbundsmöte är att göra en prestation för vårt förbund. Alla ombud måste göra samma arbetsinsats inför och under förbundsmötet. Det handlar om att sätta sig in i omfattande material, att ta ställning i frågor som rör vårt förbund som inte alltid är helt lätta samt att vara aktiv under förbundsmötet. Det arbetet bör premieras lika oavsett om den som utsetts till ombud är yrkesverksam till vardags eller inte”.

Vid förbundsmötet 2005 behandlades också frågan om arvoden och sammanträdesersättningar till förtroendevalda. Revisorerna lade ett förslag som också blev mötets beslut att gälla från 1 januari 2006. Ersättningsarnas utformning och nivåer är spridda inom förbundet främst via protokollet från förbundsmötet, vad som publiceras i SHT är en fråga för ansvarig utgivare och inte förbundsmötet.

Förbundsordföranden har vid heltidsarbete arvode av maximalt 13 prisbasbelopp per år. Förbundsstyrelsen och arbetsutskottet har ett gemensamt arvode om maximalt 1,5 prisbasbelopp per år. Sammanträdesarvodet är 2 alt 1 % av prisbasbeloppet per sammanträde. Konstruktionen med koppling till prisbasbeloppet innebär att förbundsmötet fortsättningsvis inte ska behöva granska och besluta om arvoden och ersättningar i detalj. Kandidater till olika förtroendeposter kan lätt se vilka ersättningar som gäller. Inga särregler eller individuella hänsyn behöver tas.

Arvodet till ordföranden kan synas högt, men ger möjlighet för personer mitt i arbetslivet att lämna avlönat arbete och ta uppdraget. Mandatperioden är fyra år så det är också fråga om avsevärd tid. Arbetet i intresseorganisation innebär att man har sitt uppdrag utan arbetstidsbegränsning.

För anställda tjänstemän vid förbundskansliet gäller normala löneavtal. Det är också viktigt att DHR kan erbjuda löner och anställningsvillkor så att vi kan rekrytera och behålla bra medarbetare. Engagemanget för det intressepolitiska arbetet ska inte ha ett pris i form av tunt lönekuvert.

Motionären vill att SHT:s utgivning minskar till fyra nummer per år samtidigt som webbsidan utvecklas. Syftet skulle vara att spara pengar. Idag kommer SHT ut sju gånger per år. SHT har också en webbsida som uppdateras dagligen med nyheter, debattartiklar och material från den tryckta tidningen. Allt som finns i pappersupplagen finns dock inte på webben och tvärtom.

Förutsättningarna för produktionen av SHT förändras ständigt. Webben utvecklas och de ekonomiska villkoren varierar i takt med bland annat medlemsutveckling och annonsmarknad. Utgivningstakt och omfång är alltså en fråga under ständig omprövning. Utifrån detta är det olämpligt att förbundsmötet slår fast en viss utgivningstakt flera år i förväg.

I dagsläget bedömer vi inte att SHT:s läsare är redo att byta ut papperstidningen och istället läsa SHT på webben. Dock pågår ett intensivt arbete med att utveckla SHT:s webbtidning för att hitta nya sätt att tillfredsställa medlemmar och övriga läsare. Bland annat tittar vi på möjligheterna att släppa in läsarna på sajten. Vi vill göra SHT till det givna navet för handikappolitisk diskussion och debatt i Sverige. Webben ger möjlighet att skapa direkt dialog mellan medlemmar/läsare och politiker och beslutsfattare. Redan märker vi att det är lättare att få politiker och beslutsfattare att involveras i för oss aktuella frågeställningar.

Det är alltså inte otänkbart att SHT på några års sikt har en annan balans mellan pappersutgåva och webb. En viktig faktor i sammanhanget är hur annonsmarknaden utvecklas. Idag har många internetpublikationer svårt att finansiera sin verksamhet. Det pågår på många håll arbete för att hitta nya affärsmodeller och annonsformat för webben. SHT följer denna utveckling.

Idag svarar annonsintäkter från papperstidningen för en tredjedel av kostnaderna för tidningsproduktionen. Annonser är således en viktig del av finansieringen. Till skillnad från motionären anser förbundsstyrelsen att det är angeläget att ytterligare utveckla

annonsförsäljning och marknadsföring av tidningen. Detta är ett arbete som pågår. Motionären föreslår vidare att förbundsstyrelsen inom kort avyttrar de två lägenheterna förbundet innehar på rekreationsanläggningen Mar Y Sol, Teneriffa. Lägenheterna, en studio för två personer och en lägenhet med fyra sängplatser, har för våra medlemmar ett stort värde när det gäller rehabilitering och social gemenskap. Klimatet och anläggningen är kända för sitt välgörande för personer med värk och andra åkommor. Anläggningen har två tempererade bassänger, dessa disponeras av våra medlemmar kostnadsfritt under vistelsen. Vidare förekommer dagligen lättare vattengymnastik. För den som har behov finns det inom anläggningen olika typer av behandling av sjukgymnaster samt läkare och sjuksyster. Vidare förekommer det utflykter för personer med rörelsehinder, allt är naturligtvis anpassat. Orten där anläggningen är belägen är mycket väl anpassad med möjlighet till bland annat långa strandpromenader. Lägenheterna har under åren 2000-2008 burit sina kostnader med ett visst överskott och är för förbundets ekonomi inte någon belastning och förlängd uthyrning under sommaren skulle kunna ge ytterligare täckningsbidrag.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att avslå motionen.

Motion nr 18
Glesbygdsbidrag

De nordligaste länen i Sverige har enormt långa avstånd mellan länen och därmed kommunerna. Detta gör att problemen med DHR har ökat genom att det inte finns avdelningar i varje kommun, DHR-avdelningar som har aktiviteter i sin normala verksamhet och gärna vill samarbeta med övriga avdelningar i länet har definitivt ingen möjlighet att göra detta på grund av de långa avstånden. Möjligheten att ha sådan verksamhet innebär långa resor som tar både tid och kraft gör att det måste finnas möjlighet till övernattningskostnader. Detta medför stora rese- och övernattningskostnader. En aktivitet som vanligtvis kan göras på en dag måste då göras på 2 halvdagar med övernattningskostnader. Detta påverkar särskilt distriktets verksamhet.

Därför yrkar vi

Att förbundet tilldelar extra glesbygdsbidrag till distriktet

Att ett glesbygdsbidrag med 25 kronor/medlem tilldelas dessa distrikt.

DHR:s Kirunaavdelning
Marianne Fjellborg
Ordförande

DHR Norrbottens distrikt
Lars-Åke Andersson
Ordförande

DHR Västerbottens distrikt
Tomas Rönnblom
Ordförande

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 18

De flesta distrikt och avdelningar i landet arbetar under olika betingelser. De ekonomiska stöden från landsting och kommuner varierar. Lokaler kan tillhandahållas gratis eller subventioneras alternativt inget lokalstöd. I glesbygd blir de stora resavstånden och dess kostnader hinder för bedrivande av föreningsverksamheten.

Förbundet har inte ekonomiska möjligheter att stödja distrikt och avdelningar med svag ekonomi. Det generella stödet till distrikten höjs från 2010 till 50 kr per medlem. För Norrbottens och Västerbottens distrikt som inte innehåller så många medlemmar kan tillskottet ändå vara en klen tröst. Utöver förbundets dåliga ekonomi finns det definitionsmässiga problem att införa glesbygdsbidrag per medlem. Fanns de ekonomiska förutsättningarna skulle man då möjligen kunna diskutera kompensation vid resa över viss längd samt övernattningar. En utredning med den inriktningen skulle möjligen kunna tas upp den dag man ser att förbundet kan avsätta pengar till detta ändamål. Den utväg vi vill peka på för samverkande mellan distrikt och avdelningar är att samverkan utformas som nätverk och pengar söks för ändamålet. Nätverkspengar kan sökas från förbundskansliet enligt en etablerad modell. Där kan anges de särskilda kostnader man har.

Vidare kan pengar sökas via studieförbund för att den vägen täcka till exempel resekostnader.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att avslå motionen.

STADGAR

Motion nr 19

Avskaffa stadgebindingen av representantskapsmöten

När vi förlängde förbundsmötesperioderna till att bli fyraåriga beslöt vi att vi, bland annat av demokratiskäl, att också stadgebinda årligen återkommande representantskapsmöten. Ett annat skäl var att kunna vitalisera förbundsmötena genom att avlasta dessa vissa uppgifter.

Vi menar att representantskapsmöten inte fyller sin uppgift på ett sätt som motiverar dess kostnader och den arbetsinsats som krävs av framför allt kansliet.

Vi föreslår att förbundsmötet beslutar

att ta bort §§ 4.1, 4.2, 4.3, 4.4, 4.5 och 4.6 ur förbundsstadgan,

att genomföra eventuella konsekvensändringar samt

att uppdra åt Förbundsstyrelsen att hitta lämpliga samrådsformer när så är påkallat.

Stockholm den 30 mars 2009

DHR Stockholms läns distrikt

Styrelsen genom

Olle Johansson

Ordförande

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 19

Förbundsstyrelsen delar motionärens synpunkt att representantskapsmötena inte motiverar de kostnader och den arbetsinsats som krävs, av framför allt kansliet men också av förbundsstyrelsen. De representantskap som enligt den nya ordningen genomfördes i oktober 2006 och oktober 2008, kostade närmare 400 000 kronor per gång. Resurserna, så väl personella som ekonomiska, skulle istället kunna frigöras för bland annat påverkansarbete. Förbundsstyrelsen anser dock att det med fyra år mellan förbundsmötena behövs en stadgeenlig sammankomst för hela förbundet och lägger till förbundsmötet Förbundsstyrelsens förslag nr 1 – minskat antal representantskap.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att anse motionen besvarad.

UTBILDNING, INFORMATION OCH OPINIONSBILDNING

Motion nr 20

Uppdatering av förbundets utbildningar

DHR Kalmar läns distrikt föreslår att en ständig uppdatering av utbildningar är en viktig aspekt i DHR:s arbete. Med det menas att påbörjade utbildningar skall fortgå och inte avslutas efter en kursträff utan ständigt uppdateras. Det är viktigt att det läggs stor vikt på utbildningar av förtroendevalda, vilket medför att kontakten med förbundet och distriktet samt avdelningarna blir bättre.

DHR Kalmar läns distrikts förslag till 2009 års förbundsmöte är:
Att Uppmana förbundsmötet att bifalla motionen.

Distriktsstyrelsen beslöt vid styrelsemöte 2009-03-16 om ovanstående motion till förbundsmötet 2009.

DHR Kalmar läns distrikt
För DHR Kalmar läns distriktsstyrelse
Christer Sjöberg, ordförande

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 20

Motionären föreslår att DHR ska uppdatera kursutbudet i meningen att kurser ska följas upp och fördjupas med ytterligare kurstillfällen istället för enstaka kurser.

Förbundsstyrelsen förstår och sympatiserar med motionärens ambitioner gällande förbundets kursverksamhet. Vi behöver fler kurser både i antal och innehållsligt – särskilt med inriktning på förtroendevalda. Det finns två svårigheter att övervinna för att utvidga förbundets utbildningsinsatser.

Den första – och egentligen allvarligaste – är att vi inte får tillräckligt många intresserade medlemmar som anmäler sig, inte ens till det begränsade utbud vi har idag. Under 2009 har vi i skrivande stund arrangerat tre utbildningstillfällen, ett i januari för valberedare, en ideologisk kurs samt en avancerad tvådagars ledarskapsutbildning i maj. Valberedarkursen var förhållandevis välfylld, ca 20 personer anmälde sig och alla fick plats. Däremot den ideologiska kursen fick vi avblåsa då endast 7 personer från hela landet anmälde sig och vi har satt en gräns vid 10 anmälda deltagare för att genomföra en kurs. Ledarskapsutbildningen hade plats för 20 deltagare, endast 14 medlemmar anmälde från avdelningar och distrikt.

Den andra svårigheten är förbundskansliets begränsade personella resurser, men satt i ljuset av ovanstående beskrivna problematik med bristande antal anmälda deltagare spelar den omständigheten mindre roll. Sett i ett längre perspektiv gör det dock det. Även om vi skulle kunna mobilisera ett utökat intresse för centralt arrangerad kursverksamhet ligger det en begränsning i förbundets sviktande ekonomiska och personella resurser – resurser som är varandras spegling. Om förbundet hade bättre ekonomi kunde vi ha större personella resurser med utökade möjligheter till bred verksamhet riktad till förbundets avdelningar och distrikt. Det är den verklighet vi lever i.

Vår förhoppning står nu till att vårt förbunds negativa spiral vänder, att vi hittar nya vägar och mötesformer och att vi rekryterar fler medlemmar som inte bara ger kraft i organisationen utan även genererar mer pengar i form av både medlemsavgifter och statsbidrag. Flera satsningar har påbörjats i den här riktningen och två av dem är medlemsrekryteringskampanjen och anställning av en organisationsutvecklare.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att anse motionen besvarad.

Motion nr 21

Hur tar man tillvara DHRs samlade kompetens i fortsättningen?

Inom DHR finns kanske medlemmar som har kunskaper inom något visst område som kan gagna oss. De kanske också vill hjälpa till som stöd åt andra medlemmar som t ex behöver hjälp med överklaganden och skrivelser till myndigheter. Det kan också bli en avlastning för förbundskansliet och förbundsstyrelsen.

Hur ska man då hitta intresserade och kunniga medlemmar? Ett förslag kan vara att tillfråga avdelningsstyrelserna om de känner till någon medlem som har viss kunskap inom något särskilt område. Jag tror att avdelningsstyrelserna har god kännedom om enskilda medlemmar och deras kunskapsområden.

Jag föreslår därför förbundsmötet att besluta att förbundsstyrelsen skall ta kontakt med avdelningarna och fråga dem om de vet några som har kunskaper som kan vara till nytta för våra medlemmar.

Enskede 2009-01-14

Jan Baudou

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 21

Motionären lyfter frågan om hur vi på ett systematiskt och användbart sätt ska kunna ta tillvara all den samlade kunskap som DHR:s medlemmar gemensamt besitter. Förslaget går ut på att avdelningsstyrelserna aktivt undersöker medlemmarnas intressen och kunskaper för att sedan använda den kompetensen i kamratstödande verksamhet medlemmar emellan.

Förbundsstyrelsen tycker att förslaget är bra även om det inte är så nytänkande eftersom vi hoppas att detta arbetssätt redan är verksamt i många av våra avdelningar. Vi vet att det genom åren har funnits många medlemmar som på det här sättet fyllt en mycket viktig roll i vårt arbete med att ge varandra stöd, kunskaper och erfarenheter. Det är viktigt att inte tappa bort medlemmar som lämnat ett aktivt uppdrag utan använda dem som resurspersoner och på så vis även fortsättningsvis ta tillvara deras erfarenheter.

Förbundets nyinrättade projektjänst organisationsutvecklare kan i sitt arbete ha motionärens uppslag i åtanke och sprida den där den behöver spridas genom att ge uppslag kring hur ett strukturerat och organiserat medlemsstödande arbete kan bedrivas

inom och mellan avdelningar.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att anse motionen besvarad.

Motion nr 22

Återkoppling av motioner

Jag efterlyser ett forum där man får en återkoppling till lagda motioner.

Som det är idag så får man ingen eller obefintlig återkoppling när man lägger en motion. Det skulle vara önskvärt att kunna se vad som händer med en lagd motion, om den avslås eller antas och vad som sker med den sedan.

Det blir samtidigt en morot för motionären som kan följa upp hur den lagda motionen behandlas och vad som händer i ärendet.

Vi uppmanar förbundsmötet:

Att ge förbundsstyrelsen i uppdrag att inrätta ett forum på hemsidan som redovisar alla lagda motioner som inkommit.

Att man där kan följa hur motionen behandlas avslås eller antas, samt fortlöpande se vad som händer och vad det leder till.

Mjölby den 27 september 2008

Styrelsen för DHR Mjölby ortens avdelning/gm

Bengt Karlsson

Ordförande

Distriktsstyrelsen i Östergötlands läns distrikt beslöt vid styrelsemöte 2009-02-19 att ställa sig bakom motionen.

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 22

Motionären lyfter en intressant frågeställning. Visst är det redan i nuläget möjligt att få information om vad som skett, sker i en viss motions förlopp om den bifallits av förbundsmötet, men det är inte helt enkelt att söka sådan information. Först och främst, motioner som anses besvarade eller som avslås, syns i efterhand endast i förbundsmötesprotokollet. Motioner som bifallits samlas i ett dokument som heter Åtgärdsrapport. Syftet med det dokumentet är att det slutligt ska presenteras för nästa förbundsmöte för att just visa på vad som skett till följd av en viss motion eller förslag från förbundsstyrelsen till förbundsmötet. Åtgärdsrapporten uppdateras löpande. Förbundskansliets intressepolitiska avdelning lyfter upp dokumentet med jämna mellanrum för åtgärder och uppdatering.

Förbundsstyrelsen anser att motionärens ”efterlysningar” är helt rimliga och att vi idag har teknik för att enkelt kunna uppfylla motionärens önskemål. Först och främst kommer alla handlingar till förbundsmötet att finnas på vår hemsida under rubriken Förbundsmöte 2009. Där kommer man som medlem att kunna läsa förbundsstyrelsens

yttrande och förslag till beslut över en motion. Även förbundsmötesprotokollet kan läggas på den här sidan där medlemmarna sedan kan läsa vad beslutet blev kring till exempel som i det här sammanhanget, en motion. Om motionen bifallits kommer den in i det ”levande” dokumentet, Åtgärdsrapport. Vissa motioner åtgärdas en gång för alla medan andra leder till en fortlöpande uppföljning och uppdatering under hela den kommande förbundsmötesperioden. Det finns inget som hindrar att inte också detta dokument läggs ut och uppdateras kontinuerligt på hemsidan under rubrik Förbundsmöte 2009.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att bifalla motionen.

Motion nr 23

Adoption

Jag anser att vi som har en funktionsnedsättning ska få adoptera barn. Många av oss kan inte, på grund av funktionsnedsättning/sjukdom själva föda barn, det kan rent av vara farligt för oss. Vissa äter mediciner som är olämpliga i samband med graviditet. För att få adoptera skall man vara ung, gift, ha ett arbete, hus, bil och så vidare. Det är många barn i andra länder som har en ”funktionsnedsättning”, som inte är någon funktionsnedsättning i Sverige. Om man till exempel har ett stort rött födelsemärke på kroppen, så säger man i vissa länder att det är djävulen som har märkt personen. Det är svårt för oss med funktionsnedsättning att få adoptera barn. Jag tycker att om det finns barn som behöver föräldrar, så kan vi hjälpa dem. För vi vet vad barn med funktionsnedsättningar behöver.

Jag yrkar att:

DHR skall arbeta med denna fråga.

Cecilia Solberg

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 23

DHR har i perioder arbetat med denna fråga och även sammanträffat med Nämnden för Internationella Adoptioner NIA, föregångare till nuvarande Myndigheten för Internationella adoptionsfrågor MIA och framfört krav på ändringar i deras rekommendationer i sin handbok. Vår uppfattning av dåvarande NIA var, att de hade ytterst lite förståelse för våra synpunkter.

Den nya myndigheten har 2008 givit ut en ny handbok: *Adoption – Handbok för socialtjänsten*. Under kapitlet Medgivandeutredning framgår exempel på vilka faktorer som enligt myndigheten ”talar emot eller kan tala emot lämplighet” och som socialtjänsten ska beakta vid adoptionsutredningen.

Dessa är:

- Hög ålder, sjukdom, funktionsnedsättning, ständig värk eller livsstilsfaktorer som kan innebära nedsatt kapacitet och föräldraförmåga, i ett 20-årsperspektiv (dvs. tills barnet är vuxet).
- Pågående långtidssjukskrivning eller sjukersättning.
- Tidigare långvariga eller återkommande sjukskrivningar som talar för risk för nya sjukskrivningsperioder.
- Funktionsnedsättning som innebär omfattande behov av assistans som kan störa eller hindra barnets anknytning till förälder.

Om sökande har en funktionsnedsättning krävs dessutom ett antal handlingar såsom:

- Hälsodeklaration.
- Läkarintyg.
- Utdrag ur Försäkringskassans register som visar eventuella sjukskrivningsperioder och eventuell sjukersättning eller aktivitetsersättning 10 år tillbaka i tiden.
- Sökanden bör dessutom inlämna intyg från sin arbetsgivare beträffande kortare sjukskrivningsperioder.

Syftet är att bedöma sjukdomsprognos, föräldraförmågan med mera på längre sikt. Vidare sägs, att bristande hälsa hos den ena partnern inte kan kompenseras av den andre.

Den tidigare regeln att i princip aldrig godkänna en adoption om sökanden har en 50 % sjukersättning eller mera är borttagen i den nya handboken. I stället ska socialtjänsten göra en individuell bedömning. Som synes är kriterierna mycket hårda och inget positivt om vår föräldraförmåga finns beskrivet i handboken. Förbundsstyrelsens uppfattning är, att handläggarens kunskap och attityder till personer med funktionsnedsättning spelar en avgörande roll för att få ett medgivande eller ej. Även om den sökande blir godkänd i Sverige kan givarlandet neka till adoption.

Förbundsstyrelsen föreslår, att förbundet ges i uppdrag att kontakta Myndigheten för Internationella adoptionsfrågor med syfte att underlätta för personer med nedsatt rörelseförmåga att få adoptera.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att bifalla motionen.

Motion nr 24

Livsmedelsförpackningar

Det är många människor med funktionsnedsättningar som har svårt med att öppna olika livsmedelsförpackningar, även om man använder sig av hjälpmedel.

Jag yrkar att

DHR uppvaktar förpackningstillverkarna med den information och erfarenhet som vi tillsammans har.

Cecilia Solberg

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 24

DHR:s förbundsstyrelse delar helt motionärens upprördhet över opraktiska livsmedelsförpackningar som ställer till problem och förtret i vardagen för personer med nedsatt rörelseförmåga.

Frågan om att påverka för förändring har sedan många år varit en viktig uppgift som drivits och fortfarande drivs av Reumatikerförbundet. De har bedrivit flera nationella projekt på temat och deltar mycket aktivt och pådrivande i internationella sammanhang, både i norden och i övrigt i världen, för att få fram mer lättöppnade förpackningar. Genom DHR:s engagemang i rörelsehinderorganisationernas samarbete RHOS har vi möjlighet att både ge, men framför allt få, information om Reumatikerförbundets framgångsrika arbete inom området svåröppnade förpackningar. Förbundsstyrelsen bedömer att DHR:s engagemang och behov av påverkan därmed är tillgodosett.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att anse motionen besvarad.

Motion nr 25

Fastställ en tillgänglighetspolicy/strategi

Ett av de viktigaste och mest prioriterade områdena för oss är ”tillgänglighet och användbarhet”. Då känns det märkligt att vi saknar en uttalad policy och strategi för vad vi vill åstadkomma och vilken strategi vi ska använda oss av för att nå dit!

Ett utkast skulle kunna se ut på följande vis:

DHR ska i alla sammanhang

- hävda att kraven på tillgänglighet och användbarhet för personer med nedsatt rörelseförmåga tillgodoses
- hävda att tillgänglighetsåtgärder görs estetiskt tilltalande och med hög kvalitet
- verka för att personer med nedsatt rörelseförmåga ska kunna vistas inom byggnader och anläggningar, på och i allmänna färdmedel till lands, till sjöss och i luften och på platser dit allmänheten eller personal äger tillträde såväl i Sverige som utomlands
- verka för utrymningssäkerhet för personer med nedsatt rörelseförmåga
- agera för att personer med nedsatt rörelseförmåga alltid får ett värdigt bemötande
- ta initiativ för att få till stånd förbättringar i befintliga miljöer

- delta i samverkan
- tillse att våra företrädare har nödvändiga kunskaper om våra önskemål och krav, lagstiftning, bemötande-, informations- och upphandlingsfrågor.

Vi föreslår förbundsmötet besluta

att uppdra åt förbundsstyrelsen att skyndsamt ta fram en tillgänglighetspolicy med vidhängande strategi för genomförande.

Stockholm den 30 mars 2009
 DHR Stockholms läns distrikt
 Styrelsen genom
 Olle Johansson
 Ordförande

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 25

Förbundsstyrelsen har under 2008 och 2009 arbetat med utformandet av en tillgänglighetsstrategi. Strategin påbörjades med hänvisning till att tillgänglighet och användbarhet är ett av DHR:s prioriterade områden och att det finns anledning att strukturerat bedriva tillgänglighetsarbetet på såväl förbunds-, distrikts- samt avdelningsnivå. Strategin innehåller några olika delar, en del handlar om vad DHR vill driva politiskt, till exempel att ”Design för alla” ska implementeras i större omfattning ute i samhället, en annan del tar upp hur arbetet ska ske rent praktiskt genom bland annat personliga möten med olika intressenter. Inom ramen för denna strategi kommer även en handbok i hur distrikt och avdelningar kan arbeta med tillgänglighet och användbarhet att tas fram.

En omorganisation som skett på förbundskansliet har skapat en tillfällig vakans inom den intressepolitiska verksamheten. Dessa omständigheter har lett till att förbundsstyrelsen har fått göra omprioriteringar av vissa aktiviteter. Med anledning av rådande situation har denna strategi krävt viss revidering och därför inte kunnat följa den bestämda tidsplanen, vilket förbundsstyrelsen djupt beklagar.

Förbundsstyrelsen hyser förhoppningen att den slutgiltiga strategin inom kort blir ett välanvänt verktyg i DHR:s påverkansarbete.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att bifalla motionen.

Motion nr 26

Mot aktiv dödshjälp i EU

Tre EU-länder har legaliserat dödshjälp: Nederländerna, Belgien och Luxemburg. Detta är mycket oroväckande. Vilket blir nästa land? Alla har rätt att bo och verka i vilket land som helst inom EU, men för oss med funktionsnedsättningar hotas tryggheten när vi nu vet att vissa länder har legaliserat dödshjälp.

I DHR:s idé- och målskrift slår vi fast grundvärderingarna i vår intressepolitik och den etik som styr vår syn om alla människors lika värde. Under många år har vi med detta starka, etiska förhållningssätt som grund aktivt argumenterat mot och försökt motverka varje tendens att legalisera aktiv dödshjälp.

Handikapprörelsen har inte längre någon representant i SMER, Statens Medicinskt Etiska Råd. Tidigare var DHR och dåvarande HCK representerade i SMER och utövade där ett starkt påverkansarbete.

Dödshjälpsdebatter med krav om aktiv dödshjälp tar med jämna mellanrum ny fart. Okunniga eller aningslösa journalister och politiker gör sig till tolk för andra människor, när omfattande funktionsnedsättningar, svåra sjukdomar eller livsleda inträder i en människas liv. Det äroreflekterat att tro att aktiv dödshjälp är den lösning människor önskar i en särskilt utsatt livskris. Det är ovärdigt ett välfärdsland att politiskt driva krav på dödshjälp. Däremot krävs det betydligt mer engagemang och genomtänkta politiska värderingar att reflektera över när det gäller livshjälp, smärtlindring och stöd inom sjukvården för att ge människor bra liv.

Inom handikapprörelsen vet vi vilken betydelse aktiv medicinsk, teknisk och praktisk livshjälp innebär. I ett välfärdsland som Sverige är det just den argumentationen som är det starkaste vapnet mot aktiv dödshjälp. Vi måste sticka ut hakan i dödshjälpsdebatten och synligt kämpa för rätten till liv. Hamnar vi som har funktionsnedsättningar på sjukhus ska vi vara helt trygga i tanken på att sjukvården gör sitt yttersta för att rädda våra liv. Det får inte råda minsta tvivel på den punkten.

Förespråkare för aktiv dödshjälp blir allt starkare och lobbar i de politiska partierna. Det kräver saklig och kraftfull motargumentation. Därför måste DHR arrangera utbildningar om etik, människovärde och livshjälp. Vi medlemmar måste få kunskap genom att lära av varandra för att i debatten kunna formulera sakliga argument och DHR:s värderingar.

I alla partier, avsett om de återfinns i regeringsställning eller i opposition finns företrädare för aktiv dödshjälp. Därför bör vi medlemmar ta tillfället i akt att ställa konkreta frågor till riksdagsledamöterna i våra egna valkretsar så att de får klargöra sin inställning till å ena sidan aktiv livshjälp och å andra sidan aktiv dödshjälp. Ämnet följer politiken in i EU. Frågan är långt vidare än vad en fackminister kan ansvara för och därför bör förbundsstyrelsen på lämpligt sätt ta upp frågan med både regeringspartierna och oppositionen om att inom hela EU verka för livshjälp och mot dödshjälp.

Vi föreslår att förbundsstyrelsen i uppdrag

- Att arrangera utbildningar om etik, människovärde och livshjälp där vi medlemmar får kunskap genom att lära av varandra för att i debatten kunna formulera sakliga argument och DHR:s värderingar.
- Att på lämpligt sätt ta upp frågan med både regeringspartierna och oppositionen om att inom hela EU verka för livshjälp och mot dödshjälp.

2009-04-07

Ingvar Edin, Eskilstuna
Birgitta Andersson, Stockholm
Barbro Carlsson, Stockholm
Lars Hagström, Lund
Vilhelm Ekensteen, Lund
Ulla Brandén, Östersund
Inger Blom, Järfälla

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 26

Förbundsstyrelsen instämmer med motionärerna i de synpunkter som framförs. Lösningen på en svår livssituation är inte införande av en laglig rätt till aktiv dödshjälp, det vill säga där läkaren utför en aktiv handling med syfte att personen ska avlida. Resurser ska i stället satsas på livshjälp såsom rehabilitering, personlig assistans, hjälpmedel och psykologiskt stöd. Personer med funktionsnedsättning som kommer i kontakt med sjukvården måste dessutom få känna sig helt trygga med att sjukvården gör sitt yttersta för att rädda våra liv. Den tryggheten ska finnas även om personen är i medvetslöst tillstånd.

DHR:s förbundskansli blir mycket ofta kontaktat av massmedia och studerande på alla nivåer som är intresserade av våra ställningstaganden vad gäller dödshjälp. Inom DHR finns dessutom ett mycket aktivt databaserat etiskt nätverk med DHR-medlemmar samt läkare, riksdagspolitiker och etiker som stöder vårt synsätt. Flera av deltagarna i nätverket deltar aktivt i debatten.

Detta är dock inte tillräckligt. Dödshjälpsdebatten blir alltmer intensiv och tonen från förespråkarna, ofta ”friska” människor som gör sig till tolk för oss eller aningslösa journalister, hårdnar. Ska vi kunna påverka opinionen och förhindra att aktiv dödshjälp blir tillåten, behöver vi lära av varandra, få ökad kunskap och vässa argumenten för att kunna påverka våra riksdagspolitiker och EU-parlamentariker såväl centralt som inom valkretsarna runt om i landet samt delta i massmediedebatten.

En förutsättning för att vi ska kunna genomföra utbildningarna är bland annat att tillräckligt många deltagare anmäler sig. Vi hänvisar här till förbundsstyrelsens yttrande över motion nr 20.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att bifalla motionen.

INTERNATIONELLT ARBETE

Motion nr 27

Stärk DHR:s internationella solidaritetsarbete!

Allt fler av lagar och bestämmelser som handlar om våra rättigheter som personer med funktionsnedsättningar bestäms på internationell nivå. "Förenta nationernas konvention om mänskliga rättigheter för personer med funktionsnedsättningar" är ett exempel och det som kanske tydligast kommer att påverka våra liv i framtiden. Om vi tillsammans med våra kamrater i andra länder kan samarbeta och solidariskt stötta varandra i vårt arbete att i varje land göra konventionens paragrafer till verklighet kan konventionen spela en stor roll. Men bara om vi samarbetar och om vi ser ett framsteg i ett land som ett stöd i vår egen kamp här i Sverige. Om Sverige och det land som Sida har verksamhet i båda har ratificerat FN-konventionen så borde det vara lättare att kräva att situationen för personer med funktionsnedsättningar beaktas i Sidas projekt. Idag satsar Sida på t ex. utbildningsinsatser utan att ta hänsyn till elever med funktionsnedsättningar vilket strider mot konventionen.

DHR:s internationella solidaritetsarbete verkar idag genom nordiskt samarbete (NHF), europeiskt samarbete (EDF) och framförallt via SHIA. DHR har länge varit en viktig medlemsorganisation i SHIA som utträttat mycket positivt i utvecklingen av handikapporganisationer i länder som Tanzania, Sri Lanka och Sydafrika. Framgångarna i våra projekt har ofta skett när projekten varit inriktade på konkreta saker som organisationsuppbyggnad, utbildning, lånefonder och hjälpmedel och då våra samarbetspartner varit inblandade och bestämt över projekten. På senare år har dock Sida, enligt min mening, börjat styra SHIA:s arbete alltför mycket vilket har hämmat initiativ från handikapporganisationer både i Sverige och i våra samarbetsländer. Sida saknar i sitt konkreta arbete ute i världen en politik för hur personer med funktionsnedsättningar ska stärkas och integreras i sina länder. Denna kunskap finns i växande utsträckning i dessa länders handikapporganisationer även om de i de flesta fall fortfarande är svaga. Som en handikapporganisation så borde vi i DHR stötta våra kamrater i deras strävan att stärka sina organisationer så de kan förbättra livet för sina medlemmar. Att då i huvudsak genomföra vårt internationella solidaritetsarbete via SHIA som styrs av biståndsorganet Sidas riktlinjer gör att vi inte kan fullt ut stötta våra kamrater i Afrika, Asien och Latinamerika. Sida är trots allt en del av Sveriges utrikespolitik.

DHR borde på olika sätt stötta våra kamrater ute i världen. Vi kan gå via SHIA när vi kan uppnå något positivt men vi kan också söka andra vägar som t ex. direktkontakt med andra handikapporganisationer och samarbete med våra nordiska grannars solidaritetsorganisationer såsom ABILIS i Finland och Atlas alliansen i Norge. Vi bör även pröva olika sätt att via EU samarbeta för att uppnå större resultat.

Jag föreslår att förbundsstyrelsen beslutar:

Att förbundsstyrelsen initierar en debatt i förbundet som syftar till att DHR skaffar sig en sammanhängande politik för vårt internationella solidaritetsarbete i Norden, Europa och övriga världen. Vi bör också diskutera vilken betydelse FN-konventionen har för vårt solidaritetsarbete.

Bo Svensson, DHR Linköping.

Distriktsstyrelsen i Östergötlands läns distrikt beslöt vid styrelsemöte 2009-03-19 att

ställa sig bakom motionen.

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 27

Motionären beskriver de olika nivåer av internationellt samarbete som DHR är involverat i i nuläget. Det nordiska samarbetet via Nordiska Handikappförbundet, NHF, det europeiska via European Disability Forum, EDF samt länder i Syd genom Svenska Handikapporganisationers Internationella Biståndsförening, SHIA och föreslår att förbundet initierar en debatt som syftar till en sammanhängande politik för vårt internationella arbete.

Motionärens intentioner är goda. Syftet med förslaget är att stärka vårt internationella arbete, främst med inriktning på det vi bedriver med partnerorganisationer i Syd via SHIA. Förbundsstyrelsen är dock tveksam – inte till att initiera en debatt i de internationella frågorna som att-satsen föreslår – men till det arbetssätt som motionären föreslår i sin text.

Vi bedömer att det nordiska arbetet har den nivå som är realistiskt sett till vad vi och våra systerorganisationer i Norden har ambition att åstadkomma och vi tror inte att ett utvecklat arbete med till exempel Finlands och Norges solidaritetsorganisationer skulle leda vårt internationella arbete särskilt mycket längre än vad det gör idag. Frågan om nordiskt samarbete i ett vidare internationellt sammanhang har varit uppe till diskussion i såväl den nordiska styrelsen som vid ett nordiskt seminarium för några år sedan. Svårigheterna med att bedriva ”nordiskt samarbete” kring till exempel partnerskapsarbete i Syd grundar sig i att vi har olika regelverk, olika arbetssätt och att några länder har inget eller obefintligt internationellt arbete av det här slaget. Det nordiska samarbetet bygger på att vi arbetar med frågor där vi allesammans har gemensamma intressen av att utveckla frågan.

När det gäller den europeiska nivån så har vi inom DHR länge fått nöja oss med att följa det arbete som den svenska handikapprörelsen bedriver via vårt medlemskap i HSO. Vi har för närvarande inte personella resurser att avsätta för att fördjupa oss på europeisk nivå på ett sätt som i sin tur skulle kunna generera ett utvecklat arbetssätt vad gäller vårt övriga internationella samarbete inom så kallade utvecklingsländer.

Då återstår SHIA som motionären menar i alltför hög grad styrs av Sida som i sin tur styrs av Sveriges regering och dess politik. Motionären menar att det internationella arbetet kunde bedrivas mer rationellt genom att vi via direktkontakter samarbetar med organisationer i andra länder. Tanken kan låta lockande och enkel, särskilt för den som har erfarenhet av SHIA:s många gånger krångliga regelverk och omfattande administrativa rutiner. Det finns dock några ”aber” att lyfta i sammanhanget. Trots de synpunkter vi kan ha på SHIA så är SHIA vårt svenska samarbetsorgan inom handikapprörelsen. Genom vårt medlemskap i SHIA samarbetar vi inte enbart med organisationer i andra länder genom partnerskap, vi samarbetar också med andra svenska organisationer genom att vi många gånger bedriver gemensamma projekt. Det svenska samarbetet är mycket viktigt för att vi som organisation ska kunna hantera det internationella utvecklingssamarbetet, särskilt då frågan om internationellt partnerskapsarbete inte är den fråga som huvudsakligen entusiasmerar DHR:s medlemmar. Det kan ofta även vara svårt att hitta tillräckligt många som har intresse att arbeta med frågorna.

FN-konventionen, som motionären nämner som ett viktigt instrument i det internationella samarbetet kommer bli en självklar ingrediens och utgångspunkt i det arbete vi och andra handikapporganisationer bedriver inom SHIA.

Förbundsstyrelsen bedömer att DHR:s möjligheter att bedriva internationellt partnerskapssamarbete utanför SHIA-samarbetet är helt orealistiska. Även om samarbetet i vissa avseenden kan uppfattas som administrativt krångligt och ha begränsande riktlinjer så anser vi att DHR:s mål med partnerskapssamarbete ändå uppfylls i hög grad. Vårt mål sammanfaller med SHIA:s, nämligen att i huvudsak arbeta med fattigdomsbekämpning och organisationsbyggnad med syfte att genom organisationsbyggnad ge enskilda personer med funktionsnedsättningar den kraft och de resurser de behöver för att påverka och förändra i sina samhällen, så som kraftfulla handikapporganisationer kan göra.

Utöver det så spelar de ekonomiska förutsättningarna som arbete genom Sida och ramorganisationen SHIA ger en avgörande betydelse. För varje satsad hundralapp kommer det ut nästan 10 gånger så mycket pengar, pengar som våra partners i Tanzania eller Sri Lanka verkligen är i behov av för att kunna arbeta med självförsörjningsprojekt och byggnation och utveckling av sina organisationer. Utan Sidas stöd har vi obetydligt med pengar att bedriva internationellt solidaritetsarbete med. Inför nästa ramansökningsperiod som sträcker sig från år 2011 – 2014 planerar DHR att totalt satsa ca 100 000 kronor per år. Då detta blir nästan en miljon kronor kan vi åstadkomma mycket, däremot för endast 100 000 kronor, i praktiken nästan inget av betydelse. Vi måste söka medel genom en av Sida godkänd ramorganisation för att få dessa fördelaktiga förutsättningar och förbundsstyrelsen bedömer att SHIA är den ramorganisation vi även framgent bör använda för vårt internationella samarbete med länder i Syd.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att anse motionen besvarad.

SOCIAL SERVICE OCH HJÄLPMEDEL

Motion nr 28

Intyg

Som person med rörelsenedsättning avkrävs man numera intyg till allt möjligt. Det kan gälla att man behöver arbetsresor med färdtjänst till sitt arbete eller till en kurs. Man måste ha intyg från sin chef på att man arbetar där, även om man arbetat där i många år. De som inte har en rörelsenedsättning behöver inte ha intyg för att man skall gå på kurs eller annat. Det borde räcka att man lämnat in ett intyg en gång.

Jag yrkar att

DHR ska arbeta med att personer med rörelsenedsättningar inte ska behöva ha intyg till allt möjligt, så som vi har det idag.

Cecilia Solberg

Förbundsstyrelsens yttrande, se under motion nr 29

Motion nr 29

Intyg

Nu ska man ha intyg till allt möjligt, t ex om man går på utbildning, om man har arbete och även till mycket annat.

Detta anser jag är diskriminerande på grund av privat livet. Om man har ett arbete, så måste man ha intyg ifrån sin chef, att man arbetar där, även om man har arbetat där i många år. De som inte har en funktionsnedsättning behöver inte ha ett intyg på att man ska gå på kurs eller annat.

Jag yrkar att:

DHR ska arbeta med att personer med funktionsnedsättningar inte ska behöva ha intyg till allt möjligt, så som vi har det idag.

Cecilia Solberg

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 28 och 29

DHR:s förbundsstyrelse förstår och delar motionärens irritation över att i så många sammanhang behöva intyga olika saker som hänger samman med den funktionsnedsättning man har.

Samtidigt är det då och då nödvändigt med intyg eftersom många av de insatser vi efterfrågar är riktade till en enskild person utifrån just den personens behov, livssituation och funktionsnedsättning. Att därför generellt arbeta för att vi inte ska behöva intyga behov bedömer vi som svårt och kanske till och med kontraproduktivt om följden blir att det blir ännu svårare att få en insats om den inte styrks av ett intyg.

För många år sedan motionerades det till DHR:s dåvarande kongress i samma anda kring vad som upplevdes som ”onödiga behovsbedömningar” utifrån att vi många gånger granskas i, vad vi själva uppfattar som onödan. Motionen, som innehöll en uppsats rörande uppmaning att tillskriva berörda myndigheter i frågan, bifölls. Motionen

genererade en skrivelse till dåvarande Riksförsäkringsverket och Svenska kommunförbundet. Tyvärr kan vi inte se att den sortens skrivelser ger de följder vi skulle vilja se och förbundet skulle naturligtvis kunna uppvakta några myndigheter inom området men urvalet kan inte bli komplett och utfallet av aktiviteter i den här frågan kan ifrågasättas i förhållande till den arbetsinsats som skulle krävas för att ge frågan den tyngd den skulle behöva ha för att möjligen uppnå effekt.

Verkligheten är den att många olika aktörer är inblandade i olika skeenden och situationer i våra liv – på gott och på ont – och DHR:s förbundsstyrelse bedömer möjligheterna som små att åstadkomma riktigt påtagliga resultat kring frågor av det här slaget.

Detta hindrar inte att vi agerar i frågan i lämpliga sammanhang och forum för att uppmärksamma de nackdelar vi kan uppleva med ett överdrivet behov av att ”bevisa” våra funktionsnedsättningar och dess följder. Vi har också lyft – och lyfter - frågan som motionären tar fram i samband med olika möten med berörda ansvariga inom aktuell myndighet som till exempel dåvarande Riksförsäkringsverket, nu Försäkringskassans huvudkontor. I samband med ett stort möte på DHR för ett antal år sedan då ett 20-tal handläggare från Riksförsäkringsverket fanns representerade var en av diskussionspunkterna just vårt krav om att minska behovet av intyg i tid och otid.

Särskilt påtagligt besvärande blir det om vi lever med en livslång funktionsnedsättning där vi vet att intygen i vissa sammanhang är helt obehövliga eftersom berörda myndigheter ofta redan är helt informerade om våra funktionsnedsättningar och deras tillstånd och tillkommande behov.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att anse motionerna besvarade.

Motion nr 30

Hur blir det när Staten skall spara på Personliga Assistenterna?

Den 1 januari 2010 kommer nya assistentlagen och jag har hört att det ska sparas ca 3 miljarder på oss. Jag undrar om vi är på väg tillbaka till 60- och 70-talet och får använda kommunens hemtjänst igen. Var det inte meningen att de som var gravt handikappade skulle få leva ett riktigt liv, gå på bio, fester m.m. m.m. Visst förstår jag att LSS-reformen kostat pengar, men det är värt mycket för oss som har svåra funktionshandikapp att få leva ett värdigt liv. Många av oss kan ha ett arbete om de har en assistent som hjälper dem med praktiska saker på sitt jobb. Det kan också handla om t.ex. rätten till assistent när brukaren är inlagd på sjukhus eller rätten till assistans efter att man fyllt 65 år m.m. Och nu tänker Staten försämra den rättigheten. Jag vill att förbundsstyrelsen ska se upp så att det inte blir så att många av de gravt handikappade tappar sina assistenter, eller får färre timmar, så att de inte kan ha ett värdigt liv. Det måste göras NU, innan det är för sent, annars kommer vi tillbaka till ruta ett, när det gäller assistentfrågan.

Jag föreslår därför förbundsmötet att besluta att förbundsstyrelsen skall arbeta aktivt för att undvika att det blir försämringar för de assistentberättigade.

Enskede 2009-01-09

Jan Baudou

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 30

Motionären uttrycker starka farhågor kring konsekvenserna av förslagen som läggs fram i den parlamentariska utredningen LSS-kommitténs slutbetänkande "Möjlighet att leva som andra" SOU 2008:77. Som motionären påpekar ska stora summor hämtas in inom den personliga assistansen, mer precist 2,2 miljarder kronor förväntas kostnaderna minskas över tre års sikt. Besparingen genomförs som en kostnadsdämpning, vilket betyder att kostnaderna inte kommer tillåtas att öka i prognostiserad takt. Den mesta besparingen förväntas man få genom att enhetliga modeller för behovsbedömning ska tas fram och införas över hela landet.

DHR har följt LSS-kommitténs arbete genom att vi haft en representant i HSO:s arbetsgrupp, i vilken även HSO:s två representanter i utredningen funnits representerade. Genom den representationen har vi i viss mån kunnat påverka utredningsarbetet under väg, men totalt sett kan vi ändå konstatera att handikapp- och brukarrörelsen haft ganska små möjligheter att påverka det slutliga utfallet av utredningens förslag. Kostnadsdämpningsdirektivet kom att få ta alltför stor plats i slutbetänkandet. Det är alla, med brukarperspektiv, överens om. Den politiska sammansättningen av kommittén var tyvärr lika rörande överens om den stora betydelsen och nödvändigheten av att lägga ett kostnadsdämpningsförslag för, som det hävdas, att behålla reformens legitimitet långsiktigt.

DHR höll ett seminarium på mässan Ett bra liv i Stockholm 2008 på temat LSS-kommitténs arbete, där vi lyfte synpunkter på den då inte färdiga utredningen, vi har deltagit vid en hearing som utredningen höll, skrivit om LSS-kommitténs arbete både under pågående utredning och efteråt i SHT samt gjort utskick till avdelningar och distrikt med uppslag om hur man kan arbeta med frågan lokalt och regionalt. Vi har även medverkat vid konferenser anordnade av utomstående arrangörer och lyft vår syn på kommitténs förslag. Allt detta har gjorts i syfte att informera och medvetandegöra DHR:s medlemmar samt för att påverka beslutsfattare i dessa för oss så viktiga frågor som utredningen har arbetat med. Slutligen har vi uttryckt våra synpunkter i vårt remissvar, som går att finna på DHR:s hemsida. Synpunkterna går ut på just det som motionären lyfter – att vi inte vill se några försämrade livsvillkor för personer inom LSS-lagstiftningens personkrets, bland annat med rätt till personlig assistans.

DHR är också representerade i den referensgrupp som är knuten till det uppdrag som Socialstyrelsen och Försäkringskassan fått av regeringen och som handlar om att ta fram de enhetliga bedömningsmodeller för beslutsfattande kring rätten till personlig assistans som utredningen föreslagit.

Trots vårt eget idoga arbete med frågan, trots massiva påtryckningar från en samlad handikapp- och brukarrörelse, så kommer vi ändå att få se förändringar i rätten till personlig assistans, förändringar som för den enskilde kommer upplevas som försämringar. Så ser det politiska påverkansarbetet ut. Förbundsstyrelsen bedömer att ett mycket aktivt arbete har bedrivits under och efter LSS-kommitténs utredningsarbete utan att vi för den skull nått målet med vår insats. Vår enda visshet i saken är att vi vet att utan vår insats hade de förslag till förändringar och neddragningar som lagts varit än mer

omfattande och mer genomgripande i människors liv än de som kan förväntas komma i och med en förändring i lagstiftningen 2010.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att anse motionen besvarad.

Motion nr 31

Regeländring för assistansersättning vid sjukhusvård

Som det är idag försvinner rätten till personlig assistans om den assistansberättigade blir inlagd på sjukhus. Dessa regler skapar stora problem för både assistansberättigade och assistenter, därför bör dessa regler ändras.

Jag föreslår förbundsmötet besluta:

Att förbundsstyrelsen driver kravet mot regeringen så att man ändrar reglerna för assistansersättningen så den bibehålls minst sex månader vid sjukhusvistelse.

Finspång den 8 januari 2009-01-13

Bengt Carlsson

2009-01-09

DHR Finspångsavdelningens styrelse ställer sig bakom motionen.

Distriktsstyrelsen i Östergötlands läns distrikt beslöt vid styrelsemöte 2009-03-19 att ställa sig bakom motionen.

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 31

Motionären lyfter den för assistansberättigade viktiga frågan om rätten att behålla sin assistans vid sjukhusvistelse. I alla sammanhang där DHR – ofta i samverkan med Intressegruppen för Assistansberättigade, IfA, har lyft frågan om innehåll och kvalitet gällande personlig assistans så har frågan om sjukhusvistelse kommit upp. Frågan har varit aktuell och lyfts ett oräkneligt antal gånger sedan assistansreformen trädde i kraft 1994. Vi har uttalat oss både då vår uppfattning efterfrågats och då den inte gjort det.

För några år sedan la Försäkringskassans huvudkontor, dåvarande Riksförsäkringsverket, fram förslag till regeringen om att assistansberättigade skulle få behålla assistansen i 6 månader vid sjukhusvistelse och vi trodde att nu skulle frågan äntligen lösas. Tyvärr så valde regeringen att inte göra något åt frågan då, utan den sköts på framtiden och kom att bli en av de uppgifter som LSS-kommittén behandlade i sitt slutbetänkande Möjlighet att leva som andra (SOU 2008:77). Utredningen föreslår att regeringen göra det möjligt att med ”avsevärt längre längsta tid” förlänga den tid som en assistansberättigad kan behålla sin assistans – utöver de två till tre veckor som utvecklats som praxis om inte ”särskilda skäl” finns. Dock understryker utredningen att regeringen ska uppmärksamma hur Försäkringskassan tillämpar bestämmelserna om särskilda

skäl. Den sistnämnda formuleringen i utredningen fick DHR att skriva följande i vårt yttrande över LSS-kommitténs slutbetänkande:

”LSS-kommittén föreslår en utvidgad rätt när det gäller *assistans vid sjukhusvistelse*. Vid ett första påseende ser förslaget lovande ut, men vid närmare granskning framgår att dagens begränsning, att särskilda skäl ska föreligga, kommer att kvarstå. Detta gör att förslaget i praktiken blir ett slag i luften. Väldigt få assistansberättigade passerar nålsögat för särskilda skäl för rätt till assistans vid sjukhusvistelse samtidigt som alla assistansberättigade har behov av assistans på sjukhus. Svårigheterna att ta med assistans vid sjukhusvistelse gör att assistansberättigade personer tvekar att söka sjukhusvård även när detta är uppenbart behövligt. DHR anser att rätt till assistans vid sjukhusvistelse ska gälla alla assistansberättigade.”

Förbundet kommer att fortsätta driva linjen om rätt till assistansersättning vid sjukhusvistelse och motionärens förslag om minst 6 månader ligger helt i linje med de krav som framförts från oss.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att bifalla motionen.

Motion nr 32

Hjälpmedel efter kl 16.00 vardagar???

Varför finns inte möjligheten att kunna få tag på hjälpmedel på hjälpmedelscentrum eller liknande inrättning efter kl. 16.00 eller på lördag och söndag.

Om man råkar bli sjuk lite för sent på dagen och kommer till ett sjukhus där man får en första behandling och anses för frisk för att läggas in.

Man blir hemskickad och då visar det sig att man inte klarar sig utan hjälpmedel. Man kanske behöver en toalettförhöjning eller något annat, då är det inte möjlighet för dom har gått hem för dagen eller tagit helgledigt och det finns ingen beredskap!

Vi ger förbundet i uppdrag:

Att påverka landstingen för att få till stånd en ändring och att man öppnar upp för någon form av beredskap så man får möjlighet att kunna få tillgång till ett hjälpmedel även utanför kontorstid.

Mjölby den 27 september 2008

Styrelsen för DHR Mjölby ortens avdelning/gm

Bengt Karlsson

Ordförande

Distriktsstyrelsen i Östergötlands läns distrikt beslöt vid styrelsemöte 2009-02-19 att ställa sig bakom motionen.

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 32

Förbundsstyrelsen instämmer med motionären om vikten av att kunna erhålla nödvändiga hjälpmedel även utanför kontorstid.

Eftersom det är landstingen (och i vissa fall kommunerna) som beslutar om jourverksamhet är det i första hand en fråga för distrikten att bevaka. I ett antal landsting har framtagits, pågår eller planeras framtagande av hjälpmedelsguider med regler för vilken verksamhet som landstingen ska bedriva och vilka resurser som ska finnas. Ett sätt att driva frågan om jourverksamhet kan vara att begära samverkan med landstingen vid utarbetandet av dessa guider. Givetvis finns även andra vägar för distrikten att påverka landstingen.

Till representantskapsmötet 2006 fanns möjlighet för distrikten att i förväg anmäla så kallad Enkel fråga. Avsikten var att vid representantskapet diskutera aktuella frågeställningar. En fråga som då inkom rörde jourverksamhet för hjälpmedel. Med anledning av frågeställningen erbjöds därför alla distrikt försommaren 2006 att via förbundet ansöka om medel från SVCR-fonden till endagskurser om hjälpmedel. Syftet var att diskutera sex enkätfrågor rörande hjälpmedel. I 14 distrikt anordnades kurser och kvarvarande distrikt kontaktade vi per telefon och mail. Svaren visade att endast sex landsting har jouröppet för helt nödvändiga hjälpmedel såsom lyfthjälpmedel och lagning av elrullstolar, ett landsting planerade jouröppet under den närmaste tiden och i tolv landsting fanns ingen jourverksamhet.

Ett nytt kraftfullt verktyg för att kräva samverkan med landstingen finns i FN:s konvention för mänskliga rättigheter för personer med funktionsnedsättning som riksdagen ratificerade i november 2008. I Artikel 4, *Allmänna åtaganden*, punkt 3 slås fast att människor med funktionsnedsättning har rätt att påverka utvecklingen i viktiga frågor som berör dem och att samhället *ska* samverka med handikapprörelsen. Vidare sägs i Artikel 26, *Habilitering och rehabilitering* att staten (inklusive landsting och kommuner) ska vidta åtgärder, till exempel erhållande av hjälpmedel, som gör det möjligt för människor med funktionsnedsättning att uppnå största möjliga oberoende.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att anse motionen besvarad.

Motion nr 33

Sexhjälpmedel

Det finns sexhjälpmedel för personer med funktionsnedsättningar, men det finns inte att hitta i "hjälpmedelsboken". Det verkar som om personer med funktionsnedsättningar inte behöver ha sex. Jag anser att information om dessa hjälpmedel ska vara mer lättillgänglig och bör finnas med i "hjälpmedelsboken" och de ska gå att köpa i butiker som "Rehabshop" e. likn.

Jag yrkar att:

DHR ska arbeta med att informera om sexhjälpmedel samt att information förs in i hjälpmedelsboken.

Cecilia Solberg

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 33

DHR:s förbundsstyrelse delar motionärens uppfattning om att information om hjälpmedel som berör sexualiteten borde vara lika lätt att få fatt i som information i övrigt som berör hjälpmedel. Frågor kring sexualitet och människor med funktionsnedsättningar är fortfarande tabubelagda och tyvärr så kommer debatten allt för ofta att handla om när människor med funktionsnedsättningar *inte* har möjligheter till sex istället för att som motionären lyfter fram, ingå som en naturlig del i livet.

I olika sammanhang när frågan om sexualitet kopplad till livet som människa med nedsatt rörelseförmåga är på agendan agerar vi från DHR:s sida. Vi kan inte hävda att frågan har tillhört en av DHR:s prioriterade frågor, men vi anser trots det att frågan är viktig. Förbundsstyrelsen föreslår att motionärens yrkande hanteras så som motionären föreslår och att förbundet tar erforderliga kontakter för att påverka i den riktning motionären uttryckt.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att bifalla motionen.

REHABILITERING, HÄLSO- OCH SJUKVÅRD

Motion nr 34

Rehabilitering

Målet för all rehabilitering är att individerna ska få möjlighet att leva ett bra liv. Det förutsätter att personer med funktionsnedsättningar ska få möjlighet till s.k. ”rundsmörjning”. Det gäller medicinskt, arbetsmässigt, socialt och psykiskt. Om vi inte får tillgång till detta, så blir vi, i förlängningen dyrare för samhället.

Jag yrkar att:

DHR arbetar för att personer med olika funktionsnedsättningar m.m. ska få tillgång till ”rundsmörjning”.

Cecilia Solberg

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 34

Rehabilitering och särskilt den återkommande rehabiliteringen så kallad ”rundsmörjning” är som motionären skriver, av största betydelse för att vi med nedsatt rörelseförmåga ska kunna leva ett bra liv. Rehabilitering ska enligt Hälso- och sjukvårdslagen, HSL, ges hög prioritet, men trots detta är det stora svårigheter att få återkommande rehabilitering. Vid till exempel en trafikolycka fungerar det akuta omhändertagandet mycket bra och ofta även den så kallade efterrehabiliteringen, däremot finns stora brister när det sedan gäller möjligheten att få återkommande rehabilitering med jämna mellanrum livet ut på en rehabiliteringsklinik eller på hemorten.

Förbundet bevakar frågan i kontakter med bland annat Socialstyrelsen. Vi har under 2007 och 2008 samverkat med dem i framtagandet av *Vägledningen – samverkan i re/habilitering*. Vägledningen är en följd av de stora brister i samverkan som ledde till att Socialstyrelsen utfärdade särskilda *Föreskrifter och Allmänna råd om Samordning av insatser för habilitering och rehabilitering* (SOSFS 2007:10 reviderad 2008:20) för att försöka komma till rätta med missförhållandena.

Förbundet ingår även i Socialstyrelsens samrådsgrupp *Socialstyrelsens sektorsansvar för handikappolitiken* där vi för närvarande arbetar med att få fram ett system för att fortlöpande kunna kartlägga och beskriva levnadsförhållandena för personer med funktionsnedsättning. Tanken är att ett antal frågeställningar kopplade till FN:s konvention för mänskliga rättigheter för personer med funktionsnedsättning ska ingå i Statistiska Centralbyråns återkommande stora folkhälsoundersökningar ULF (Undersökning Levnadsförhållanden). Vår tillgång till rehabilitering är exempel på en sådan fråga, som är viktig att kunna följa över tid och för att kunna påvisa brister inom tillgången till rehabilitering. Rehabilitering tillhör landstingens ansvar (HSL 3b) och i viss mån även kommunerna (HSL 18b). Frågan om återkommande rehabilitering är därför i första hand en distriktsfråga och till viss del en fråga för avdelningarna att bevaka.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsområdet besluta

att anse motionen besvarad.

Motion nr 35

Tidsbegränsning av lösningen till Parkinsons sjukdom

Anslagen till forskning om Parkinsons sjukdom och Parkinson Plus sjukdomar höjs kraftigt.

Sätt en tidsgräns, 2-3 år, inom vilket gåtan med Parkinsons sjukdom och Parkinson Plus sjukdomar ska vara lösta.

Skäl: Förutom de skäl som finns till bot av Parkinson och Parkinson Plus är en fördel med förslaget med tidsgräns att beloppet till forskningen inte behöver anges.

Med vänlig hälsning

Bernt Blom,

MÖLNDAL

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 35

DHR är en gammal och känd handikapporganisation som av tradition arbetar med att påverka samhället utifrån perspektivet ”nedsatt rörelseförmåga”. Vi bedriver inte påverkansarbete utifrån ett medicinskt perspektiv utan från ett mänskligt rättighetsperspektiv. Det finns andra organisationer inom handikapprörelsen som arbetar distinkt utifrån medicinska diagnoser, men det finns inget annat förbund som arbetar med frågor som rör människor med nedsatt rörelseförmåga ur det generella, ideologiska perspektiv som DHR bedriver.

Utifrån den bakgrunden har vi varken den medicinska kunskapen, eller övrig kompetens, att ha åsikter i frågan kring hur Parkinsons sjukdom ska lösas eller inom vilken tidsram. DHR har heller inga ambitioner att börja arbeta med frågor kring sjukdomar och funktionsnedsättningar utifrån det perspektiv som motionären tar upp.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsstyrelsen besluta

att avslå motionen.

FÄRDMEDEL

Motion nr 36

Månadskort

Jag anser att det skall finnas ett månadskort för Färdtjänsten som ska gälla alla typer av resor, d v s resor till arbete, utbildning, sjukvård och fritidsaktiviteter så som det finns hos den vanliga kollektivtrafiken inom Västtrafik.

Jag yrkar att:

DHR skall arbeta för att ett månadskort för alla typer av resor skapas hos Färdtjänsten.

Cecilia Solberg

Förbundsstyrelsens yttrande, se under motion nr 39

Motion nr 37

Studieresor med färdtjänst

Man kan idag få så kallade studieresor via färdtjänst i Göteborg till och från vuxenstudier. Dessa räknas då inte in i fritidsresor. Det finns ingen begränsning i antal resor, och man kan använda sitt månadskort. Det är dock otydligt vilka vuxenstudier som räknas, och vissa kompetenshöjande vuxenutbildningar räknas inte som studieresor enligt färdtjänsten.

Jag yrkar att:

DHR skall arbeta för att all utbildning som är kompetenshöjande skall räknas som vuxenstudier, och därmed ge rätt till studieresor via färdtjänst.

Cecilia Solberg

Förbundsstyrelsens yttrande, se under motion nr 39

Motion nr 38

Färdtjänst

Att DHR Centralt tar itu med färdtjänsten, för som det är idag så varierar det från kommun till kommun. Den ska vara Nationell.

Sten Svensson

DHR Trollhättan

Förbundsstyrelsens yttrande, se under motion nr 39

Motion nr 39

Riksfärdtjänst/Färdtjänst i annan kommun, problem med reserekvisitioner

Turister i på riksfärdtjänstresa får problem med reserekvisitioner för resor i "annan kommun". Färdtjänstföretagen på orten utför inte alltid sådana resor. Skånetrafiken i NV-Skåne gör det inte, och några andra taxiföretag med SPECIALFORDON finns inte i dessa kommuner, eftersom Skånetrafiken utför alla sådana resor. Då får turistande specialfordonsresenärer stanna "hemma" på ankomstorten tills det är dags att åka hem igen.

I Landskrona hände det i somras, (2008), några hade hyrt en kommunal stuga och fick inte färdtjänst. Man tog inte emot dessa rekvisitioner. Vi servar bara våra egna medborgare är svaret från Skånetrafiken, dessa resor får hemkommunen ordna är svaret vi får när vi protesterar på förfarandet.

Detta är ett växande problem som vi snarast måste ta itu med på riksnivå. Och kräva att alla kommuners "färdtjänstföretag" även utför resor för turistande funktionshindrade. Vanliga taxi har inget underlag för att hålla specialfordon när många kommuner slås samman om färdtjänsten för de egna kommuninvånarna. Så det finns ingen möjlighet för en "turist" att ordna en resa om man behöver specialfordon, och inte kan ta vanlig taxi. Vissa sådana resor kan sträcka sig över fler kommuner och då måste hemkommunen snabbt kunna behandla en sådan ansökan, om man inte redan hemma visste att man vill resa över kommungränsen. Vi har 2 grannkommuner som INTE ingår i vårt färdtjänstsamarbete, hos dessa bör man kunna få specialfordonsresor, det är Kävlinge och Höganäs kommuner.

Alla avd./distrikt bör kolla hur det är i sina kommuner. En riksomfattande lista med telenummer till närmaste transportör som utför dessa resor bör tas fram snarast, och finnas på ortens turistbyrå.

Jag föreslår förbundsstyrelsen besluta:

ATT DHR:s förbundsstyrelse får rollen som sammanhållande och med hjälp av distrikt och avdelningar jobbar för att alla kommuner utför taxi-/specialfordonsresor när man har rekvisition för "resor i annan kommun"

ATT bl.a. turistbyrån på orten tillhandahåller aktuell lista på tel. nr till transportör som utför Färdtjänst-/specialfordonsresor på rekvisition "i annan kommun".

ATT alla kommuner godkänner begäran om "resor i annan kommun" även om sådan resa blir i flera kommuner. Och att hemkommunen kan snabbbehandla en ansökan om en spontanresa blir aktuell när man är på orten.

Landskrona den 6 april 2009

Jan Gadd

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 36, 37, 38 och 39

Färdtjänsten tillhandahålls av kommunen, som även kan överlämna verksamheten till trafikhuvudmannen i länet. ”Den som har rätt till färdtjänst är den som på grund av varaktigt funktionshinder har väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand, eller väsentliga svårigheter att resa med allmänna kommunikationsmedel”.

Färdtjänsten ska enligt vår uppfattning värderas som både ett nödvändigt komplement till och en del av allmän kollektivtrafik. Ett utav problemområdena inom färdtjänsten är, som exemplifieras i motion nr 36, förekomsten av olika avgiftssystem. Detta är dock ett område vars frågor DHR ej tar ställning i då vi anser att ansvaret för dessa vilar på trafikhuvudmannen. Olikheter i utformning och villkor för utförande utgör

ytterligare svårigheter inom färdtjänsten. Den ska utformas efter våra personliga resebehov och den livssituation vi befinner oss i. Den är även en ersättning för personer som inte kan välja att köra bil, cykla eller gå. DHR accepterar inte begränsning av resor med hänvisning till typ av resa, till exempel arbetsresa, studieresa eller fritidsresa, orsak till resa är irrelevant. Vi menar att det endast är den enskilde resenärens ensak vilken typ av resa det gäller och varför resan företas. Motsvarande bestämmelser saknas i kollektivtrafiken och ska därför inte förekomma i färdtjänstlagstiftningen. Genom samrådsgrupper arbetar DHR redan aktivt för att förbättra färdtjänsten, så att den enskildes resande kan bli optimalt.

Förbundsstyrelsen gör bedömningen att problemen kring färdtjänst inte skulle försvinna om den blev nationell som motion nr 38 yrkar. Varje kommun är ansvarig att försörja medborgarna med kollektivtrafik. Då färdtjänst också är kollektivtrafik är kommunen ansvariga även för den. Eftersom det föreligger lokala skillnader i bedrivandet av kollektivtrafik, såsom exempelvis geografiska förutsättningar och folkmängd, ter det sig lämpligast att de med bäst kännedom om dessa förhållanden, det vill säga kommunerna, ansvarar för trafikförsörjningen.

Färdtjänstlagen är ett nationellt regelverk och utformad på det sättet att det finns en hel del tolkningsutrymme för kommunerna. Det kan leda till negativa effekter för den enskilde resenären. Det är därför av yttersta vikt att avdelningar och distrikt har engagemang och kompetens att bistå medlemmarna.

Behovsbedömningen och förutsättningarna för nyttjandet måste bli mer enhetliga för resenärerna. Det är förbundsstyrelsens uppfattning att det är ytterst viktigt att regelverket är tydligt utformat och att brister åtgärdas. DHR följer och medverkar, på ett nationellt plan, den pågående kollektivtrafikutredning där nuvarande regelverk granskas.

I motion nr 37 tolkar förbundsstyrelsen att motionären yrkar på att DHR skall arbeta för förändring av färdtjänstens regelverk när det gäller studieresor.

I utdrag ur Slutbetänkande av färdtjänstutredningen (SOU 2003:87) står följande att läsa:

”Det kan visserligen hävdas att för den som har tillstånd till färdtjänst är alla resor av väsentlig betydelse. Utredningen är dock av uppfattningen att i detta författningsärendet får vissa resor anses vara mer angelägna för den enskilde än andra resor. Det är därför utredningens mening att t.ex. resor till arbete, vissa studier exempelvis universitetsstudier eller yrkesutbildningar, daghem, förskola, dagverksamhet enligt socialtjänstlagen (2001:453) och daglig verksamhet enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade får begränsas till antalet endast om det är skäligt. Enligt utredningens uppfattning kan det dock i princip aldrig vara skäligt att begränsa antalet resor till exempelvis arbete eller vissa studier”.

DHR driver kontinuerligt frågan om att ta bort begränsningar i resandet med färdtjänst och har varit i kontakt med Sveriges kommuner och landsting, SKL, rörande studieresor.

Beträffande motion 39 och yrkandena kring färdtjänst i annan kommun och problem med reserekvisitioner anser förbundsstyrelsen att det är trafikhuvudmännens ansvar att förse resenärerna med nödvändig information för att kunna utföra resan, vare sig den sker inom eller utanför kommungränsen. Tillhandahållandet av information, får av den

anledningen inte läggas över på något utomstående organ. Att skapa en kontaktlista till olika trafikhuvudmän, befarar förbundsstyrelsen kan få negativa effekter för den enskilde resenären, då en sådan lista skulle vara problematisk att kontinuerligt uppdatera. En annan orsak till detta ställningstagande är att trafikhuvudmännen ofta har kontinuerlig kontakt och har förutom skyldighet även förutsättningar att förse sina kunder med dessa kontaktuppgifter. Förbundsstyrelsen ser givetvis inget hinder för att även exempelvis turistbyråer skulle kunna tillhandahålla dessa telefonnummer som en service till sina besökare. Vidare anser förbundsstyrelsen det vara en självklarhet att information som behövs för att kunna genomföra resor ges på ett tillgängligt medium. För resor i annan kommun står det i gällande lagstiftning att: en kommun får anordna färdtjänst i eller mellan andra kommuner för sina invånare. Kommunen har i och med detta ingen skyldighet att anordna resor utanför den kommun man är folkbokförd i men, kan om de väljer, göra så. DHR accepterar inte begränsning av resor med hänvisning till kommungräns. Förbundsstyrelsen menar att det endast är den enskilde resenären som kan bedöma var en resa ska företas. Detta ställningstagande framför DHR alltid i det påverkansarbete vi bedriver. Under kommande år ska DHR föra dialog med Vägverket för att utveckla möjligheterna att resa över kommungränserna, samt diskutera förfarandet kring dessa resor.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att anse motion nr 36 besvarad,

att anse motion nr 37 besvarad,

att avslå motion nr 38 samt,

att anse motion nr 39 besvarad.

Motion nr 40

Sjukresor

Idag måste vi ringa särskilt för att boka våra sjukresor, och det tar tid för oss att göra detta. Det kan även vara så att vi först måste ringa till färdtjänst för att boka av en annan resa, sen lägga på och ringa upp ett annat nummer för att boka vår sjukresa, men vi kan hamna hos samma person som första samtalet. Vi får även betala en högre avgift för våra sjukresor, som kan resultera i att man avbokat sin sjukgymnastik, t ex. För kostnaden för sjukresan får vi alltid kvitto, som vi ska klistra upp på särskilt papper och skicka in, detta innebär mycket arbete för oss. Det är många som struntar i detta idag eller inte klarar av att göra det på egen hand.

Detta anser jag är överflödigt. Jag anser att Färdtjänsten och Sjukresor skulle samorda sina resor och få ett gemensamt system. Där kan de se hur många sjukresor man gör, tills man kommer upp till frikort, för att undvika detta med kvittoinskickning.

Jag yrkar att:

DHR ska arbeta med denna fråga.

Cecilia Solberg

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 40

Alla personer som omfattas av sjukförsäkringen enligt lagen om allmän försäkring kan få ersättning för resekostnader till olika delar inom sjukvården. Resekostnadsersättning enligt lagen om resekostnadsersättning vid sjukresor beräknas enligt de grunder som sjukvårdshuvudmannen bestämmer.

Färdtjänsten å sin sida tillhandahålls av kommunen som även kan överlåta denna verksamhet till trafikhuvudmannen i länet. De som har rätt till färdtjänst är de som på grund av varaktigt funktionshinder har väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand, eller väsentliga svårigheter att resa med allmänna kommunikationsmedel.

Även när det gäller färdtjänst är det respektive huvudman som bestämmer grunderna för avgiften.

Då sjukvårdshuvudmannen och trafikhuvudmannen oftast inte är samma instans och samtidigt inte berör samma insatser, så föreligger svårigheter att samordna dessa system. En samordning förutsätter att de båda huvudmännen är samma instans.

Genom samrådsgrupper och i pågående kollektivtrafikutredning arbetar DHR aktivt med att förenkla för den enskilde att nyttja de olika insatserna för att resandet ska fungera så bra som möjligt.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsstyrelsen besluta

att anse motionen besvarad.

Motion nr 41

Riksfärdtjänst

Färdtjänst har texttelefon, och jag anser att riksfärdtjänst ska ha samma service.

Många personer med funktionsnedsättningar har behov av texttelefon. De måste kunna nå även riksfärdtjänst direkt utan att behöva be någon annan person om hjälp. Många som har talsvårigheter är rädda för att ringa upp riksfärdtjänst. Det finns erfarenhet av missförstånd, man har känt sig ifrågasatt – att man är onykter, man har fått luren i örat etc.

Jag yrkar att:

DHR skall arbeta för att Riksfärdtjänst inskaffar texttelefoni för att öka tillgängligheten för personer med funktionsnedsättningar.

Cecilia Solberg

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 41

Tillgänglighet och användbarhet är DHR:s högst prioriterade fråga. Motionären lyfter fram möjligheten till olika kommunikationsalternativ. Förbundsstyrelsen anser att till-

godogöra sig och förmedla information är en mycket viktig aspekt inom tillgänglighet och användbarhet och en självklarhet för full delaktighet.

DHR arbetar för att information som distribueras av myndigheter och företag ska finnas på tillgängligt medium. Idag finns det bättre tekniska lösningar än texttelefon som alternativ. Bildtelefoni har blivit en välanvänd funktion som finns i många mobiltelefoner, taltjänst och teletal är också alternativ, där stödet ges i form av tolkning. Förbundsstyrelsen anser att produktutveckling är positivt och vill främja ett produktutbud som leder till ökad tillgänglighet och användbarhet. Ett exempel på detta är DHR:s medverkan i EIDD Design för alla Sverige- en ideell organisation som fungerar som ett nätverk för formgivare, industridesigner, arkitekter, planerare på olika nivåer, ideella organisationer, skolor, företag och myndigheter vilka tillsammans vill utveckla Design för Alla.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att anse motionen besvarad.

Motion nr 42

Hyra av bil

Om man vill hyra en bil t ex genom Avis eller något annat större företag – kan de då erbjuda anpassade hyrbilar?

Jag yrkar:

Att DHR arbetar med att undersöka hur situationen är om man vill hyra bil och behöver en anpassning t ex handreglage.

Cecilia Solberg

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 42

I slutet av 2006 initierade biluthyrningsföretaget Herz ett samarbete med DHR, NHR och RTP samt Hedemora Anpassning för att ta fram ett handreglage som tillval till Herz Volvo V70 och Volvo XC70.

Samarbetet resulterade i att Herz under våren 2007 kunde lansera den nya tjänsten vilket betyder att personer med nedsatt rörelseförmåga som behöver en handreglageutrustad bil nu äntligen kan hyra en sådan på den vanliga marknaden.

I dagsläget finns tio stycken handreglage som finns tillgängliga för uthyrning på Hertz stationer i Stockholm, Göteborg och Malmö. Tilläggstjänsten är kostnadsfri och riktar sig till dem som har nedsatt rörelseförmåga i nedre delen av kroppen.

Tanken är att de tio reglagen skall bli fler och att de dessutom ska kunna flyttas runt till andra orter om kunden i god tid meddelar intresse av att hyra en Volvo med handreglage.

Förbundsstyrelsen kommer bevaka att möjligheten att hyra en bil med handreglage fortsätter och att även andra hyrbilsfirmor tar efter Herz lovvärda tilläggstjänst.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att anse motionen besvarad.

Motion nr 43

Bidrag till anpassning av bilar för funktionshindrade

Om man av någon anledning inte får bilstöd p.g.a. att man t.ex. har fyllt 65 år, hamnat i en övergångsperiod med tidsintervallen som gäller, eller man inte vill vänta 9 år på ett byte och man ändå vill skaffa sig en nyare och bättre bil föreslår undertecknad

att förbundet medverkar till att det blir möjligt få ett anpassningsbidrag till fordonet som anskaffats för egna medel.

att förbundsmötet ställer sig positiv till detta förslag.

Karlshamn i maj 2008

Mikael Hellberg

Karlshamn-Olofströmvadlingen

Förbundsstyrelsens yttrande, se under motion nr 44

Motion nr 44

Motion om bilstöd

Att DHR skall verka för att bilstödet höjs till 65 år som i Danmark.

Sten Svensson

DHR Trollhättan

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 43 och 44

Bilstödet har utretts flera gånger sedan det förändrades och överfördes till Försäkringskassan 1988. Vare sig betänkandet Rätten till ratten från 1994 eller Mobil med bil från 2005 har åstadkommit de grundläggande förändringarna i bilstödet konstruktion som vi vill se.

Det bilstöd vi har är ett lappverk som byggts på i olika omgångar utan att själva grundkonstruktionen förändrats. Vi har påtalat de orättvisa åldersgränserna som ligger i systemet, en vid 50 år och en vid 65 år. Den första gränsen slår mot den som lämnar arbetsmarknaden med sjukersättning före 50 års ålder. Då faller vederbörande helt ur bilstödssystemet. Om man däremot fortsätter att vara kvar i yrkeslivet till man fyllt 50 och därefter lämnar det, då behåller man rätten till bilstöd till man fyller 65 år. Efter 65 år fyllda faller alla ur rätten till bilstöd oavsett hur den personliga situationen ser ut, oavsett om man fortfarande är yrkesverksam eller av andra orsaker har behov av egen bil för att förflytta sig.

När det gäller intervallerna mellan rätten att få ett nytt bilstöd så har de förlängts sedan 1988 från först fem år till sju år och nu som en följd av den senaste utredningen, till vart nionde år. Handikapprörelsens representanter i den senaste utredningen uttryckte sitt missnöje över förslaget att ytterligare förlänga tidsintervallerna för rätten till bil-

stöd vilket resulterade i att nioårsgränsen kompletterades med en 18 000-milagräns. Det är ändå lång tid med nio år, men milgränsen förbättrar villkoren för dem som använder bilen mycket och kör långt.

Det förslag till konstruktion som motionären lyfter upp är en modell som tjänstemännen på socialdepartementet föreslagit i flera sammanhang. Från handikapprörelsens sida har vi inte varit intresserade av den konstruktionen. Vi vill se ett i grunden reviderat bilstöd, ett bilstöd som dels är betydligt högre i grund- och anskaffningsdelarna och dels ett förbättrat bidrag i anpassningsdelen. Så som bilstödet idag ser ut så får man ju många gånger inte ens kostnaderna täckta för de anpassningar som man behöver på grund av att mycket kan levereras direkt från fabrik och därför inte klassas som anpassning.

Ska vi som organisation arbeta för förändringar i bilstödet så ska det arbetet också syfta till rejäla förbättringar. Vi har samsyn i de här frågorna inom rörelsehinderförbunden och om DHR tar initiativet till att ånyo arbeta med politisk påverkan för att få till ett ändrat bilstöd så kommer det arbetet att kunna bedrivas gemensamt med flera andra förbund. Dock måste ett sådant påverkansarbete syfta till att i grunden förändra och förbättra bilstödet, inte bara laga och lappa i det redan dåliga regelverk vi har idag. Ett framtida bilstöd ska heller inte ha några orättvisa åldersgränser utan utgå från det individuella behovet och förutsättningarna.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet

att avslå motionerna.

ARBETSMARKNAD OCH ENSKILD EKONOMI

Motion nr 45

Arbetsmarknaden för personer med funktionsnedsättningar

Nu ska vi inte ha en funktionsnedsättning alls om vi vill ha ett arbete, anställning. Personer med funktionsnedsättningar är inte attraktiva på arbetsmarknaden idag. Dem med funktionsnedsättningar som har en anställning idag, får inte vara sjuka, detta gäller även de som inte har en funktionsnedsättning.

Jag yrkar att:

DHR ska arbeta med att personer med funktionsnedsättningar ska få ett arbete. DHR ska arbeta för dem som har en anställning ska få behålla den.

Cecilia Solberg

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 45

Arbetsmarknadsfrågor är betydelsefulla för förbundet som motionskrivaren lyfter fram, enbart ca 40 % av DHR:s medlemmar mellan 18-65 år har någon form av lönearbete, vilket är långt under vad som gäller för arbetsmarknaden i stort.

Enligt levnadsnivåundersökningen från 2005 anser 25 % av DHR:s medlemmar att de någon gång har diskriminerats och inte sällan är det relaterat till arbetslivet. DHR har under alla år arbetat aktivt med arbetsmarknadspolitiken, både när det gäller möjligheten att få en anställning och att få behålla den. Förbundsstyrelsens avsikt är att fortsätta det intressepolitiska arbetet så att fler medlemmar kommer ut i arbetslivet under goda förutsättningar. Arbetet sker genom regelbundna kontakter med politiker, fackförbund, arbetsgivarorganisationer samt samråd i olika myndigheter.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att anse motionen besvarad.

Motion nr 46

Lagstadgad löneutveckling

Att fortfarande yrkesverksamma funktionshindrade tillerkänns en löneutveckling som är jämbördig med inflationen.

Skäl: Fortfarande yrkesverksamma funktionshindrade ställs ofta vid sidan av avtalens löneutveckling och får ingen del av förhandlingsutrymmet. Med det föreslagna lagstadgandet skulle funktionshindrade också få en löneutveckling.

Med vänlig hälsning
Bernt Blom
MÖLNDAL

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 46

Arbetsmarknadsfrågor är centrala för DHR och förbundet bildades till stor del för att se till att fler arbeten skapades med bra villkor. Särlösningar som lönesubvention och

avvikande lönesättning ska vara undantaget, inte regel som situationen är idag. Inte alltför sällan ställs personer med någon form av lönesubvention (till exempel lönebidrag) utanför kollektivavtalen precis som motionären för fram. Det är något som DHR konstant framhåller i kontakten med arbetsmarknadens parter som arbetsgivare, fackförbund och politiker.

När det gäller motionens förslag om en lagstadgad löneutveckling som är jämbördig med inflationen anser förbundsstyrelsen att det är fel väg att gå av två skäl. För det första anser vi att det är arbetsmarknadens parter via kollektivavtal som ska sköta lönesättningen och lön ska inte beslutas via lagstiftning. Det skulle bara skapa en ytterligare särlösning på arbetsmarknaden för personer med funktionsnedsättning, om lönesättningen skulle bestämmas av politiken. Det andra skälet till att förbundsstyrelsen är emot en lagstiftad lönesättning är att personer med funktionsnedsättning riskerar en sämre löneutveckling, då den aldrig kan frångå inflationstakten enligt lag. Dock anser förbundsstyrelsen att fackförbunden måste ta ett större ansvar när det gäller löneutvecklingen för personer som är beviljade lönebidrag och andra lönesubventioner. I dagsläget sätts personer med lönesubventioner på undantag i löneförhandlingarna mellan fackförbunden och arbetsgivarna. Det är inte acceptabelt, fackförbundens skyldighet måste vara att företräda alla medlemmar likvärdigt, oavsett om lönen är subventionerad eller inte.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att avslå motionen.

Motion nr 47

Fortsatt sjukersättning

Försäkringskassan eller annan ska inte kunna tvinga någon till sjukbidrag (f.d. förtidspension) och en arbetsgivare ska inte kunna säga upp en anställd pga. sjukdom. Någon handling får inte företas mot individens vilja. Är en person sjukskriven av sin behandlande läkare skall sjukskrivningen fortlöpa och Försäkringskassan betala ut sjukersättning utan ifrågasättande.

Skäl: Att försäkringskassan idag kan tvinga någon till sjukbidrag (f.d. förtidspension) och en arbetsgivare då betalar ut sjukpension medför för personen en handling mot sin vilja och en lägre ekonomisk standard och att individen tvingas ut från arbetsmarknaden.

Med vänlig hälsning
Bernt Blom
MÖLNDAL

Förbundsstyrelsens yttrande, se under motion nr 49

Motion nr 48

Inkomsttaket i sjukförsäkringen

Att höja inkomsttaket i sjukförsäkringen/den allmänna försäkringen till 10 basbelopp (10 x 41000 kr (2008) = 410 000 kr).

Skäl: Idag betalar ett stort antal personer avgifter till sjukförsäkringen utan att de får motsvarande förmån. Höj därför inkomsttaket i sjukförsäkringen. Under inkomsttaket ska utbetald sjukersättning motsvara 100 % av inkomsten.

Med vänlig hälsning
Bernt Blom
MÖLNDAL

Förbundsstyrelsens yttrande, se under motion nr 49

Motion nr 49

Höjning av sjukersättningen

Att höja ersättningen vid sjukbidrag (förtidspension) till 100 % och inte sänka den efter ett år från (93 %) 80 % till 64 %.

Skäl: HANDU- utredningen redan från åren 1996-1998 och HANDU:s levnadsnivåundersökning från år 2005 visar att funktionshindrade har en ekonomisk standard som är lägre än för andra personer i samhället. Det finns ingen som har bett om att drabbas av sjukdom eller funktionsnedsättning och därmed få en lägre ekonomisk levnadsnivå än andra grupper.

Med vänlig hälsning
Bernt Blom
MÖLNDAL

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 47, 48 och 49

Samtliga motioner berör på olika sätt de nya reglerna med åtstramning av sjukersättningen som infördes 1 juli 2008. Huvudregeln är att arbetslinjen ska följas och sjukersättningens och sjukpenningens nivåer och tidsperioder sänkas. Därmed uppstår enligt regeringen drivkrafter till arbete.

I princip ska ingen kunna bli uppsagd på grund av sjukdom (motion 47) men rehabiliteringskedjan som infördes 1 juli 2008 innebär fasta tidsgränser för prövning av arbetsförmågan. Om viss arbetsförmåga finns måste individen efter tre månaders sjukskrivning ta vilket annat arbete som helst hos arbetsgivaren och efter sex månader ska arbetsförmågan provas mot alla slags arbeten över hela landet annars blir individen utförsäkrad.

Reglerna för läkarintyg har också förändrats. En skärpning har skett så tillvida att läkarintyget för sjukskrivning ska avse arbetsförmåga och inte sjukdom. Det gäller framför allt vid sjukskrivning mer än 28 dagar. En arbetsförmåga kan finnas trots sjukdom. Försäkringskassan utgår i sin bedömning numera enbart från arbetsförmågan. Dessutom har Socialstyrelsen under de sista åren arbetat med framtagande av en förteckning

med rekommenderade sjukskrivningsperioder för olika diagnoser. Sjukskrivningsperioderna för flera diagnoser har därmed sänkts.

En höjning av inkomsttaket i sjukförsäkringen (motion 48) från 7,5 prisbasbelopp till 10 prisbasbelopp infördes av den förra regeringen för inkomster upp till drygt 30 000 kr. Detta har nu åter sänkts till 7,5 prisbasbelopp. Syftet är detsamma som ovan - ingen ska enligt regeringen kunna tjäna på att vara sjuk.

Förbundsstyrelsen tolkar motion nr 49 som att den avser att en tidigare sjukskrivning har upphört och övergått i sjukersättning. Även här är skälet till sänkningen att ingen ska kunna tjäna på att vara sjuk eftersom sjukersättning ger en lägre inkomst än sjukpenning.

Förbundsstyrelsen instämmer i huvudsak med motionärens inställning att man ska kunna leva på sin sjukersättning och att nivåerna ska höjas. DHR är mycket kritisk till försämringarna inom sjukersättningen och har arbetat intensivt med frågan. Vi har under 2008 bland annat uppvaktat socialförsäkringsministern, vi har tillskrivit alla ledamöter i riksdagens socialförsäkringsutskott inför beslutet i riksdagen, DHR:s förbundsordförande höll inledningsanförandet vid en stor manifestation i juni 2008 utanför Riksdagen i samband med att de nya reglerna skulle antas, vi har kontaktat massmedia, vi har sammanträffat med moderaternas talesman i handikappfrågor i socialförsäkringsutskottet och vi har skrivit flera remissyttranden över de olika utredningsförslagen. Tyvärr klubbades de nya reglerna trots detta igenom.

DHR:s inställning är att många med nedsatt rörelseförmåga önskar erhålla ett arbete, men att negativa attityder hos arbetsgivare och bristande stöd hos olika myndigheter försvårar detta. Vi ser därför positivt på själva principen i de nya lagarna med att fler personer ska tillhöra arbetsmarknaden. Däremot tror vi inte att sänkta nivåer eller indragning av sjukpenning och sjukersättning är rätt väg att gå och det kommer inte leda till att fler erhåller arbete. Sänkta ersättningsnivåer innebär inte per automatik att vi erhåller arbete. De nya reglerna och bakomliggande utredningar tycks utgå från att vi inte vill arbeta. Risken är dessutom stor att allt fler ”faller mellan stolarna” och anses för sjuka för att arbeta men för friska för att erhålla sjukpenning eller sjukersättning. Förbundsstyrelsen kommer att fortsätta arbeta för en förbättring av sjukförsäkringen.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsstyrelsen besluta

att anse motionerna besvarade.

Motion nr 50

Höjning av handikappersättningen

Att höja handikappersättningarna, f.n. 36 % av prisbasbeloppet eller 53 % av prisbasbeloppet eller 69 % av prisbasbeloppet.

Skäl: HANDU-utredningen från åren 1996 – 1998 och HANDU:s levnadsnivåundersökning från år 2005 visar att funktionshindrade avstått från hjälpmedel av ekonomiska skäl. I undersökningen 2005 uppgav till exempel 5 % att de avstått från ett eller flera hjälpmedel av ekonomiska skäl.

Funktionshindrade har en lägre ekonomisk standard än andra grupper.

Med vänlig hälsning
Bernt Blom,
MÖLNDAL

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 50

Motionären föreslår en höjning av beloppsgränserna för handikappersättningen. Som motionären skriver har personer med funktionsnedsättning ofta en lägre ekonomisk standard än andra grupper.

Förbundsstyrelsen har sedan länge i samband med olika kontakter med departement och Försäkringskassan krävt att en översyn ska göras av hela handikappersättningen eftersom vi anser att handikappersättningen inte täcker alla merkostnader. Våra krav innefattar framför allt:

- införande av ytterligare en lägsta och en högsta nivå,
- mer schabloniserade bedömningar vid omfattande nedsatt rörelseförmåga,
- att ytterligare bilkostnader ska få medräknas, inklusive så kallade fritidsresor,
- att 65-årsgränsen ska upphöra.

Förbundsstyrelsen stöder motionärens förslag att förbättra handikappersättningen. Däremot anser vi att det inte är tillräckligt att enbart höja procentsatserna.

I betänkandet *Brist på brådska – en översyn av aktivitetsersättningen* (SOU 2008:102) föreslås att en utredning snarast tillsätts angående förbättrat ersättningssystem för personer som aldrig kommer ut på arbetsmarknaden. I denna utredning föreslås även ingå en översyn av dels handikappersättningen och dels vårdbidraget. Förbundsstyrelsen kommer att bevaka frågan.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att bifalla motionens förslag att arbeta för en förbättring av handikappersättningen,

att i övrigt anse motionen besvarad.

Motion nr 51

Enhetlig handikappersättning

Att handikappersättningen skall vara lika över hela landet och inte som idag. Den skall vara nationell.

Sten Svensson
DHR Trollhättan

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 51

Handikappersättningen regleras i Lagen (1998:703) om handikappersättning och vård-

bidrag samt i Förordningen (2000:1047) om handikappersättning och vårdbidrag. Lagen och Förordningen gäller för hela Sverige och de är därmed nationella.

Till stöd för tillämpningen av lagen och förordningen utger Försäkringskassans huvudkontor Allmänna Råd och Vägledningar vilka används av Försäkringskassans handläggare. Syftet med dessa är bland annat att skapa en så enhetlig tillämpning som möjligt över landet.

Personer som är döva, gravt hörselskadade eller blinda erhåller automatiskt handikappersättning. Däremot gäller inte detta för personer med nedsatt rörelseförmåga eftersom graden av funktionsnedsättning och därmed merkostnader och hjälpbehov varierar mycket. Här sker istället individuella bedömningar men där ovanstående Vägledningar utgör grunden för en likvärdig bedömning. Av vikt är även att den som ansöker om handikappersättning noga redogör för sitt hjälpbehov och sina merkostnader. Dessa varierar från person till person och alla enskildas livsförhållanden går inte att täcka av Vägledningarna och de Allmänna råden. Här kan även DHR:s checklista för handikappersättning vara till hjälp.

Handläggarnas bedömning påverkas även av vilken kunskap de har om olika funktionsnedsättningar och dess konsekvenser. Ett sätt att sprida kunskap är att avdelningar och/eller distrikten inbjuder Försäkringskassans handläggare till ett möte.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att avslå motionen.

Motion nr 52

Skatt på pension och sjukersättning

Att ge alla under inkomst av tjänst eller inkomst av näringsverksamhet samma skatteavdrag. Alltså gör ingen åtskillnad mellan inkomst av arbete och inkomst av pension, sjukpenning eller annat.

Skäl: Regeringens politik går ut på att göra det ekonomiskt lönsamt att ha inkomst av anställning. Detta är en orättvisa gentemot de som har drabbats av ett livslångt funktionshinder eller föds med funktionshinder och som därför inte får plats på arbetsmarknaden. Det är också orättvist mot de som är sjukskrivna eller har sjukbidrag. Det finns ingen som har bett om att drabbas av sjukdom och bli sjukskriven eller drabbas av funktionsnedsättning och därmed ha en lägre ekonomisk levnadsnivå än de som är friska och får del av jobbskatteavdraget. Minska därför orättvisan och låt alla få del av jobbskatteavdraget.

Med vänlig hälsning

Bernt Blom

MÖLNDAL

Förbundsstyrelsens yttrande, se under motion nr 53

Motion nr 53

Höjning av antagandeinkomsten

Att höja antagandeinkomsten i pensionssystemet till 100 %.

Skäl: Funktionshindrade har redan idag en lägre ekonomisk standard än andra personer i samhället. Det finns inget skäl att sänka den ekonomiska standarden ytterligare genom att funktionshindrade får lägre pension.

Med vänlig hälsning
Bernt Blom
MÖLNDAL

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 52 och 53

Motionerna behandlar beräkning av pensionerna samt skatteavdrag på pensioner jämfört med inkomst av tjänst. Motionären föreslår större rättvisa mellan systemen.

Förbundsstyrelsen anser att personer med funktionsnedsättning i första hand ska erhålla arbete. För dem som av olika skäl inte kan arbeta, vare sig det beror på ålder, funktionsnedsättning eller sjukdom, ska det vara möjligt att kunna leva på sin sjukersättning eller ålderspension. Framför allt personer som hela eller större delen av sitt liv haft eller har sjukersättning (inklusive den tidigare mer vanligt förekommande långtidssjukskrivningen) drabbas extra hårt av de system som används för beräkning av framtida pension liksom av de låga ersättningsnivåer som finns inom sjukersättningen. Förbundsstyrelsen instämmer därför med motionärens synsätt.

Vad gäller antagandeinkomsten så beslutade regeringen i december 2007 att endast 80 % av antagandeinkomsten skulle vara pensionsgrundande, vilket innebar att personer som erhållit aktivitets- eller sjukersättning så småningom skulle få en försämrad ålderspension med mellan 1600 – 2700 kr i månaden. DHR demonstrerade utanför Riksdagen, vi delade ut flygblad i protest mot förslaget och fick stöd i tidningar och TV. Trots det godkändes förslaget. Protesterna fortsatte under våren 2008 vilket ledde till att regeringen rev upp beslutet och en återgång skedde till den tidigare regeln att 93 % av antagandeinkomsten ska vara pensionsgrundande. En seger för DHR och våra protester.

Skattefrågor är inte ett av tidigare förbundsmöte prioriterat område, men förbundet kommer att i lämpliga sammanhang arbeta för en större ekonomisk rättvisa och jämlikhet för personer som står utanför arbetsmarknaden jämfört med dem som har en arbetsinkomst. Vi hänvisar även till vårt yttrande över motionerna 47, 48 och 49.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att anse motionerna besvarade.

Motion nr 54

Fastighetsskatt på uppskovsbelopp

Att den eviga fastighetsskatten eller skatten på uppskovsbeloppen avskaffas.

Skäl: Funktionshindrade tvingas ofta sälja sin bostad pga. sitt funktionshinder. Den funktionshindrade kan då drabbas av den eviga fastighetsskatten, dvs. skatten på uppskovsbeloppet. Funktionshindrade blir ofta förtidspensionerade på grund av sitt funktionshinder och om de är kvar på arbetsmarknaden får de sällan del av förhandlingsutrymmet varför de har svårt att uppnå de ekonomiska ramar som krävs för att kunna betala uppskovsbeloppet. Före valet 2006 lovade alliansen att maximera fastighetsskatten till 6 000kr per fastighet. Den eviga fastighetsskatten innebär också retroaktiv lagstiftning. Uppskovsbeloppen var inte tidigare belagda med skatt.

Med vänlig hälsning

Bernt Blom

MÖLNDAL

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 54

DHR:s förbundsstyrelse bedömer möjligheterna att få igenom ett särskilt regelverk i den här frågan för människor med funktionsnedsättningar som små. De särskilda undantag och regelverk inom skattelagstiftningen som funnits och finns är rester från en tid när detta var ett vanligt sätt att kompensera för funktionsnedsättningar. Vi är tveksamma till om särlösningar alltid är av godo i ett mer generellt ideologiskt perspektiv. Den ekonomiska situation som motionären beskriver kan också gälla andra människor som av andra orsaker hamnar i motsvarande ekonomiska svårigheter. Om människor med funktionsnedsättningar kompenseras kan det slå tillbaka i andra sammanhang när vi behöver bilda opinion och få allmänhetens stöd. Förbundsstyrelsen tror inte att det är en framkomlig väg att begära särskild prövning i den här skattefrågan för personer med funktionsnedsättningar och vi tror inte heller att en sådan särlösning gagnar vår sak i ett längre perspektiv.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att avslå motionen.

TILLGÄNGLIGHET/ BOSTADS- OCH SAMHÄLLSPLANERING

Motion nr 55

Postlådor

Nu för tiden finns det inte så många postlådor kvar på gatorna. Om man idag ska posta ett brev, måste man först åka till en affär, för att köpa frimärken, för att sen åka vidare, för att hitta en postlåda. När man väl hittar en postlåda, så är den för hög. Jag anser att det ska finnas en högre postlåda för upprättgående, och en lägre låda för personer med rörelsenedsättningar, bredvid varandra. Dessutom bör det göras något åt att man måste ha två fungerande händer, för att kunna lägga sin post på lådan.

Jag yrkar att:

DHR arbetar för att alla människor, oavsett funktionsnedsättning, ska kunna använda postlådorna som finns i samhället.

Cecilia Solberg

Förbundsstyrelsens yttrande, se under motion nr 57

Motion nr 56

Bankomater

Det är svårt att hitta bankomater, nu för tiden och ofta måste man åka särskilt för att ta ut pengar. De som finns är höga och svåra att använda för personer med rörelsenedsättningar. Jag anser att det ska finnas två bankomater placerade bredvid varandra, en för upprättgående, och en för personer med rörelsenedsättningar.

Jag yrkar att:

DHR arbetar för att alla människor, oavsett funktionsnedsättning, ska kunna använda bankomater.

Cecilia Solberg

Förbundsstyrelsens yttrande, se under motion nr 57

Motion nr 57

Restauranger

Många restauranger är ofta omöjliga att komma in i utan att får hjälp, eftersom det är höga trösklar och tunga dörrar. Ibland så förstår man inte var man skall gå in. Toalettterna är sällan anpassade. Ovanstående gäller även uterestaurangerna på sommaren.

Detta anser jag är dold diskriminering.

Jag yrkar att:

DHR ska jobba aktivt med detta, och stoppa denna dolda diskriminering mot personer med funktionsnedsättningar.

Cecilia Solberg

Förbundsstyrelsens yttrande, motion nr 55, 56 och 57

Som motionären lyfter fram är förbättrad tillgänglighet och användbarhet en viktig demokratifråga. Det ökar förutsättningarna för personer med funktionsnedsättning att studera, arbeta och självständigt klara det dagliga livet. Det ökar markant förutsättningarna att också bidra till samhällsutvecklingen. Förbundsstyrelsen anser att tillgänglighet och användbarhet ska ses som en nödvändighet och en självklarhet i samhället.

Var man än vänder sig i samhället, inom snart sagt varje mänsklig aktivitet, så kommer tillgängligheten och användbarheten i miljön att bestämma om man som person med funktionsnedsättning kan delta eller inte. Ändå byggs det på ett sätt som inte motsvarar varken lagkrav eller de krav som vi som lever med nedsatt rörelseförmåga har på tillgänglighet och användbarhet.

DHR driver ett aktivt arbete, på så väl nationell som europeisk nivå, att bristande tillgänglighet och användbarhet ska vara en diskrimineringsgrund, dels genom den föregående diskrimineringsutredningen dels genom förslag till antidiskrimineringsdirektiv från EU.

Utifrån detta beslutade DHR redan på förbundsmötet 2005 att göra tillgänglighet och användbarhet till det prioriterade verksamhetsområdet. I ovanstående motioner förs det fram viktiga synpunkter angående tillgänglighet och användbarhet. DHR har varit aktiva i framtagandet av nya regelverk i samarbete med Boverket. Vi utför även ett aktivt påverkansarbete gentemot branschorganisationer, politiker och företag. Tillsammans med Bygg klokt så arbetar DHR praktiskt med tillgänglighet och användbarhet genom inventering, utbildning och rådgivning.

DHR har på såväl förbunds- som distrikts- och avdelningsnivå haft ett samarbete med Posten när det gäller brevlådor och utlämningsställen av paket. En positiv effekt som samarbetet har medfört är en större tillgänglighet till Postens service. Synpunkter har även förts fram till olika banker angående hur användbara uttagsautomaterna är. När det gäller automater överlag finns det fortfarande många problem att lösa och enligt handlingsplanen för handikappolitiken "Från patient till medborgare" som antogs år 2000, ska denna fråga utredas. Under det innevarande verksamhetsåret ska förbundet intensifiera arbetet för att denna utredning blir genomförd.

Intentionerna som går att utläsa i motionerna är i enlighet med DHR:s ideologi och framgår tydligt i vår prioritering och ingår således redan i DHR:s mycket aktiva påverkansarbete.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsmötet besluta

att anse motionerna besvarade.

FÖR SENT INKOMNA MOTIONER

Motion nr 58

Oförändrad medlemsavgift

Medlemmarna i DHR:s Värnamoavdelning anser att höjningen av medlemsavgiften från 260 kronor till 300 kronor är alldeles för kraftig. Motiveringen till detta är att ekonomin som pensionär är redan ansträngd, och då är det inte acceptabelt att höja medlemsavgiften i så stor omfattning.

Värnamoavdelningen inom DHR yrkar alltså på att medlemsavgiften förblir oförändrad.

Värnamoavdelningen 2009-04-17

Mikael Andersson
Sekreterare/Delegat
